

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatvs De// Beneficiis// Amplissimvs,// Et Doctissimvs

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 8. De Vicario Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98538)

iam ad primam tonsuram, & consequenter cum intra annum non reputetur, quo ad hoc ordinarius, non potuisse quem, cui Nuntius Hispaniæ dedit dimissorias, ut posset Ordinari ab aliquo Antistite, cum testimonio idoneitatis à prouisorio accepto, ordinari prima tonsura virtute illarum, cum testimonio prouisorii Capituli sede vacante, quamvis Nuntius sciisset esse sedem vacantem, ex cap. 8. sess. 23. de reformatione, &c. idem tenet Mar. Anton. Genuen. capit. 85. numer. 15. & ita communiter intelligitur & practicitur, & videtur colligi ex declaratione 8. quæ loquitur in arctato ratione beneficii recipiendi.

96 Nec obstat declaratio 6. & 7. quia intelligitur, quod dict. decretum non comprehendat primam tonsuram, quod ad penas ibi impositas contra ordinatos, quia eas solum imponit contra ordinatos in minoribus, & in maioribus ordinibus, & appellatione minorum ordinum, secundum communem usum loquendi, particulariter Concilij, solum intelliguntur quatuor minores, & non prima tonsura, quæ ab illis condistinguitur, ut apparet ex Concilio sess. 23. c. 4. 5. 6. 10. & 11. licet etiam prima tonsura sit & dicatur ordo, ut dicitur infra 7. par. cap. 1. à numero 2.

Secundo est dubium, quomodo sint intelligenda
97 illa verba Concilij dict. capit. 10. sessio. 7. de arctatis occasione beneficii Ecclesiastici recepti, siue recipiendi. Et quidem clarum est, illos dici 1. arctatos occasione beneficii recepti, qui obtinent aliquod beneficium, ratione cuius tenentur se promoueri facere, ut qui obtinet Parochialem Ecclesiam est arctatus ad Sacerdotium intra annum, & qui obtinet Canonatum ad ordinem illi annexum. Et idem est in aliquibus beneficiis, seu Capellanis, requirentibus ex institutione seruitium personale, seu aliquem ordinem.

98 Difficultas est, 1. qui dicantur arctati occasione beneficii recipiendi. Et credo illos dici arctatos occasione beneficii recipiendi, qui habent ius, seu sunt vocati ad aliquod beneficium vacans, seu Capellaniam, quod tamen requirit actu certum ordinem, quo illi carent, hi nimirum videntur arctati ad talem ordinem, occasione beneficii recipiendi. Ita p. Ledesma in sum. de Sacram. ordinis c. 8. 3. conclus. Ille etiam videtur arctatus occasione beneficii recipiendi, qui cum non sit ordinatus prima tonsura, est præsentatus ad beneficium, ut in d. declaratione 8. de qua vide infra 7. par. c. 1. n. 30.

101 Electus vero in concursu 1. ad beneficium caratum, cuius collatio facienda est à Papa non potest interim dici arctatus, nec occasione beneficii recepti, quia illud tunc non habet, nec occasione beneficii recipiendi, quia non requiritur actu Sacerdotium &c. & idem erit in præsentato ad aliquod beneficium, seu Capellaniam, habens annexum certum ordinem, ad quem illud obtinens tenetur se facere promoueri.

102 Præterea non dicitur arctatus occasione 1. beneficii recipiendi, si cui aliquis vult resignare aliquod beneficium requirēs actu ordinem quo ille caret, hoc enim est mere voluntarium, &c.

103 Rursus aduertendum est, Nuntio Hispaniarum solere 1. inter alias dari facultatem, Licentiam tribuendi quibusvis in ætate legitima constitutis, & alias ad id idoneis Sacerdotali militia assignari volentibus, qui competenter beneficiati & arctati fuerint, ut ad omnes etiam sacros & Presbyteratus ordines, à suo ordinario,

vel cum eiusdem aui Vicarij sui testimonio, à quocumque alio maluerim Catholico Antistite, gratiam & communionem Apostolicæ sedis habente, extra Romanam Curiam, & in propria diocesi residente tribui, etiam Dominicis, & aliis festiuis, extra tempora à iure statuta ad sacros etiam Presbyteratus ordines promoueri, & in illis promoti, etiam in Altaris ministerio ministrare possint. Ita in facultatibus Cæsaris Speciani Nuntij Sixti V.

Ex quibus apparet, 1. Nuntium Hispaniæ non posse etiam sede aliqua Episcopali vacante dare dimissorias, nisi competenter beneficiatis, & arctatis, & sic in casibus in quibus Capitulum sede vacante non potest dare dimissorias, nec ipsum Nuntium posse, quicquid dicat P. Ledesma supra tercia difficultate, quamvis hoc male fuerit seruatum annis præteritis.

Et quamvis alias, 1. possit quis promoueri cum literis dimissoriis Legati de latere, ut tradit Iacob. de Graffius in decis. aureis casuum conscient. lib. 4. cap. 27. n. 27. tamen id est intelligendum, modo eius probitas, & mores testimonio sui ordinarij commendentur, ex decreto Concilij sess. 23. capit. 8. ad quem effectum, non dicitur ordinarius intra annum Capitulum, seu eius Vicarius sede vacante, respectu eorum qui non sunt arctati, ut per Nauar. & Manu. Rodriguez supra.

CAP. VIII.

De Vicario Episcopi.

SUMMARIA.

DE Vicario Episcopi an possit beneficia conferre, numero 1.

Vicarius Episcopi debet esse clericus saltem prima tonsuræ: nam laicus Vicarius esse non potest, n. 2. Ne clericus coniugatus, n. 3. Nec bigamus, nisi fuerit dispensatus ad ordinem susceptum, etiam soluto matrimonio num. 4.

Nec qui fuit iudex malefactorum, & protulit sententias mortis potest esse Vicarius, etiam si postea, vel antea sit factus clericus, quia est irregularis, & sic incapax iurisdictionis Ecclesiasticæ secundum Felin. & alios, nu. 7. Sed improbat ista sententia nu. 8. Non solum quando commissio fuit facta ante irregularitatem incurram, sed etiam quando post, nam etiam facta irregulari, est valida, excepto casu de clerico coniugato, seu bigamo, &c. à n. 9.

Hodie in his Regnis Castella & Legionis, officialis seu prouisor, vel Vicarius generalis, seu iudex Ordinarius Episcopi, vel alterius, iurisdictionem Ecclesiasticam obinentis, debet esse constitutus in sacro ordine, alias deputatio, & electio est nulla, &c. Ex breui Clementis VIII. cuius tenor ponitur, n. 11.

Istud breue comprehendit etiam Vicarios & prouisores ad præsens existentes, n. 12.

Sed non videtur adhuc ligare ex defectu publicationis, quia non publicatum, sed solum intimatum Episcopis aut etiam prouisoribus, & ad hoc ut lex, seu constitutio liget, necessarium requisitum est, quod solemniter edatur & publicetur, & ante publicationem non ligat, etiam data scientia, numero 13. & 14. Quod procedit etiam stante clausula decreti irritantis numero decimo quinto & 16. ubi ponitur decisio Rote, & in ipso

ipso breui ad fin. mandatur executoribus, quatenus solemniter publicantes faciant observari, qua publicatio saltem debet fieri in curia Regis, ubi Nuntius residet numero 17. & 18. neque intimatio facta Episcopis aut Vicariis potest dici publicatio, &c. numero 19.

De Vicario Episcopi qui sunt videndi, n. 20.

Vicarius sicut Episcopus Ordinarius est nu. 21. & idem est in Vicario Capituli sede vacante, nu. 22. quamvis esse delegatum teneant aliqui relati, n. 23.

Non tamen ex eo est Ordinarius, quod lex det huiusmodi iurisdictionem Vicario, nam verius eam accipere ab Episcopo eum deputante, n. 24. sed ex eo quod iuris permissione, & consensu, ab Episcopis constituitur, ut eorum locum teneat, &c. num. 25. qua ratione idem est dicendum in Vicariis seu locum tenentibus pratorum, num. 26.

Id limitatur primo, ut procedat in Vicario generali, qui facit unum consistorium cum Episcopo, &c. nu. 27. & ideo ab eo non potest appellari ad Episcopum, & potest esse delegatus Apostolicus n. 28. Secus in foraneo, quem Episcopus in aliquo loco seu parte diocesis constituit, vel ad certos actus seu causas, quia dicitur delegatus: nec facit unum consistorium cum Episcopo, & ab eo appellatur ad Episcopum, nec potest esse delegatus Apostolicus, n. 29.

A Iudice Metropolitano Archiepiscopi Compostellani, residente in ciuitate Salamantina, tanquam Vicario foraneo, potest appellari ad Archiepiscopum ex Rota num. 30. Nec is potest esse Delegatus Apostolicus, vel Nuntius seu Legatus, n. 31.

Reprobatur sententia Germanij, tenentis a Vicario foraneo ad Episcopum appellari non posse, n. 32.

Reprobatur doctrina Sbrotyi dicentis non dari appellationem ad Episcopum a sententia Vicarii generalis constituti in ciuitate tantum, n. 33.

Reprobatur doctrina D. Anton. Syluestri & Cuchi, dicentium Vicarium foraneum esse ordinarium, & idem consistorium cum Episcopo, si ad vniuersitatem causarum sit deputatus, nu. 34. Solum dici potest delegatum ad vniuersitatem causarum, esse in statu ordinarij, seu quasi ordinarij, & ideo subdelegare posse, numero 35.

Vicarius, quem ponit Archiepiscopus Toletanus in ciuitate Toletana, non videtur Vicarius generalis, & principalis, si non est positus cum potestate generali ad totam diocesim; nec etiam Vicarius Martini, nec Compluti, cum non sint positi ad totam diocesim, nec in ciuitate ubi est sedes, & consequenter non possunt esse iudices Apostolici; nec expedire literas dispensationum, & alias directas officiali Toletano, & si illi essent Vicarii generales, & principales, non posset ab eis appellari ad consilium Archiepiscopi, num. 36. Nec Vicarius Compluti, & Martini, diriguntur commissiones, saltem a Papa, (quicquid dicat Flores), sed directae officiali Toletano eis presentantur per errorem, numero 37.

Reprobatur Flores, dicens quod si Vicarii positi in dict. Oppidis essent aequae principales, (prout erant Vicarii quos habebat Episcopus Palentinus, Vallisoletani, & Palentie) essent capaces etiam de rigore iuris dictarum executionum, &c. n. 38.

Tunc tantum Vicarius generalis positus in oppido diocesis esset principalis, quando in ciuitate non est alius Vicarius generalis, &c. n. 39.

Secundo illud limitatur, ut procedat in his que veniunt ex generali commissione, secus in his que requirunt speciale mandatum, & specialiter committuntur, quia

in his Vicarius erit delegatus, & sic appellabitur ab eo ad Episcopum, n. 40. Quando ista separatum committerentur, alias secus, n. 41. & 42.

Quando separatum committuntur, que requirunt speciale mandatum, non erit tota iurisdiclio ordinaria, etiam si in commissione fiat mentio Vicariatus, nisi quando diceret, quod potestatem alias commissam extendit, vel ampliat, n. 43. & 44.

Reprobatur sententia Lapi & aliorum, quod siue infirmis, siue in diuersis temporibus, fiat commissio specialis alicuius, vel aliquorum requirentium speciale mandatum & addatur clausula generalis, nempe (et ad omnia alia requirentia speciale mandatum) tunc tota iurisdiclio erit ordinaria, n. 45.

Vicarius Episcopi, qua sunt mera gratia expedire non potest, nu. 46. unde ex generali mandato dispensare non potest n. 47.

Sic in terminis Concilij Tridentini, sess. 24. de reformatione, cap. 6. non potest Vicarius generalis Episcopi dispensare in irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto occulto prouenientibus, quamuis Episcopus possit illi committere eam facultatem, etiam in genere, &c. nu. 48. & 49.

Sic etiam Vicarius generalis Episcopi, non potest remittere denuntiationes ad matrimonium requisitas, nisi ei specialiter sit commissum, nam in materia dispensationis, qualis est ista, appellatione ordinarij, non veniunt quamuis alias comprehendatur, & etiam sub nomine Episcopi contineatur a n. 50. Quamuis contra teneant aliqui relati, n. 54. & n. 55. refertur decretum concilij Provincialis Tolentani, & Mediolanensis, n. 61. declaratio S. Congregationis.

Commendatarius & alij Pralati inferiores, habentes quasi Episcopalem iurisdictionem, etiam exempti, & nullius diocesis, non possunt remittere denuntiationes ex declaratione Papae & Sanctae Congregationis contra Nauarr. & alios: quorum doctrina videbatur satis conformis literae Concilij, & praestatur in Hispania, a nu. 56. Qua declaratione stante, in huiusmodi locis, pro remissione denuntiationum recurrendum erit ad Episcopum, in cuius diocesi, seu intra cuius fines est locus, & si id non constet ad vicinorem, ut alias circa ordines, n. 59. & 60.

Reprobatur sententia Menochij & Cephalij, quod Episcopus non possit, etiam specialiter, mandare eius Vicario facultatem remittendi denuntiationes, numero 62.

Que sunt iustitiae & necessitatis, expedit Vicarius, & etiam ea que sunt voluntaria iurisdictionis, non tamen sapientiam gratiam, numero 63. & sexagesimo quarto. Et regulariter Vicarius omnia potest qua Episcopus, n. 65. & potest omnia exceptis prohibitis, seu que requirunt mandatum speciale, n. 66. Et que sunt illa que requirunt mandatum Vicarij speciale remissive, n. 67.

Si in mandato exprimitur aliquid requirens mandatum speciale, adiecta clausula generali, (et ad omnia alia) etiam si mandatum exigant speciale, poterit Vicarius etiam alia facere, que requirunt mandatum speciale, n. 68. dummodo non sint graviora, vel maiora expressis, n. 69.

Post expressum aliquid requirens speciale mandatum, non sufficeret dicere, & generaliter ad omnia alia, nisi addatur, etiam si mandatum exigant speciale, num. septuagesimo, nec contrarium voluit alius Rota, qua praecipue fundatur in verbis, Largo modo, numero 91.

Clausula cum libera, vel cum plena potestate, inducit

n. adatum specialia n. 72. ubi penam de iur. Ro. a. 10. et tunc requiritur expresse aliquorum specialium, contra Sbrothum, n. 73.

Clausula quod possit omnia, quae dominus facere possit, importat mandatum cum libera, n. 74.

Clausula, quod promittit habere ratum & firmum quicquid per procuratorem factum fuerit, non inducit mandatum cum libera, n. 75.

An si Episcopus daret Vicario mandatum generale, ad omnia, excepta collatione beneficiorum, seu alia requirere speciale mandatum, per hanc exceptionem veniant alia requirere speciale mandatum, a. 76. ponuntur sententia Dd. affirmativa & negativa, & resolvitur distinguendum esse, an deur tale mandatum, non dicendo ad omnia quae ipse constitutus facere possit, seu potest, excepta &c. sed dicendo, ad omnia excepta tali re, &c. & tunc pro edicta sententia negativa, alias procedit sententia affirmativa.

Vicarius, sine speciali mandato, non potest conferre beneficia n. octuagesimo, cum collatio beneficiorum sit quaedam donatio, quae non venit in generali concessione, seu mandato etiam cum libera, & in generali concessione non veniant illa quae non esset quis in spem verisimiliter concessurus, n. 8.

Eadem ratione, non potest Vicarius sine speciali mandato, praeterire ad beneficium pertinens ad presentationem Episcopi, n. octuagesimo secundo. Imo data potestate conferendi, non posset presentare, nisi esset adiecta clausula generalis contra Lambertum, octuagesimo tertio.

Vicarius poterit confirmare electos, & instituere praesentatos, quae sunt necessitatis, & iustitiae, n. 85. contra Rebuffum, & Zechum relos, numer. 86. & ita censuit S. Congreg. Concilii in declaratione Abulen. posita num. 87.

Id procedit, etiam si esset locus gratificationi inter plures praesentatos, aequae idoneis, nam adhuc potest Vicarius instituere, numero 88. & ponitur de iur. Ro. 10.

Dicitur in d. declaratione si non habet Vicarius mandatum limitatum, sed generale, quia cum Vicarius accipiat potestatem, ex commissione Episcopi, potest Episcopus aliqua sibi reservare, quae alias veniant in generali mandato, & illi interdicere, ne de aliquo negotio se intromittat, n. 89.

Contra d. resolutionem & d. declarationem S. Congregationis obicitur alia declaratio contraria, n. 90.

Secundo obicitur quod alias in simili de excommunicationibus ad finem revocationis S. Cong. censuisse videtur, ita de iure a Vicario generali Episcopi posse decerni, si ad id habeat speciale mandatum, n. 91. ubi ponuntur declarationes.

Prima obiectiō respondetur, quod est d. declaratio sit certa, si inducit declarationem Abulen. cum sit posterior, nec de eius certitudine posui dubitari, &c. numero 92.

Secunda poterat responderi, requiri ibi speciale mandatum propter verba maxime fortia et iuxta & geminata, quibus concilium reservat Episcopo facultatem decernendi dictas excommunicationes, n. 93. Sed verius est, Vicarium generalem posse decernere dictas excommunicationes sine speciali mandato, etiam si a te Concilio, & ita censuit S. Congregatio, ut in declarationibus quae adducuntur, & respondetur ad declarationes in contrarium adductas, a. n. 94.

An si Vicarius Episcopi, si e speciali mandato potest instituere, ita etiam posui index causa delegatus, nu-

mero 100. Resolvitur non posse, sed solum pronuntiare esse instituendum, & ad Clem. audior de res. ript. quae habet etiam locum in gratia commissaria ordinario in forma dignum, respondetur, quod solum procedat, in audioribus Romana Curia, a numero 101.

Nullominus contrarium servatur in praxi, nam semper videtur delegatus a N. n. facere collatio, et, & institutionem, quae praxis videtur posse salvari & sustineri ex clausulis commissionum cum incidenti, &c. n. 103.

Poterit etiam Vicarius conferre Beneficia ex causa permutationis resignata, si potestatem recipiendi resignatio ex causa permutationis ab Episcopo habita, quia ista collatio non est voluntaria & libera, sed necessaria, &c. & sic posset etiam conferre beneficia nominatis, & facere & ita quae aliter collationem necessariam, quamvis aliqui contra teneant, non tamen poteri, & ita hodie stante consilio, conferre parochiales, &c. a. n. 104.

Si solum haberet facultatem admitendi resignationes, non addito etiam ex causa permutationis, non posset Vicarius admittere resignationem ex causa permutationis, n. 110. Quamvis P. de Perusio contrarium videatur velle n. 111.

Vicarius speciale mandatum habens, si e dubio conferre beneficia, etiam libera collationis, n. 112. ubi qui sunt videndi de hoc.

Quod dicitur speciale, debere esse mandatum conferendi, intelligitur ut non tamen ad certa beneficia vacatura, vel ad conferendum certis personis, si hoc enim non valeret, sed solum exprimi debet, quod facultas ei datur conferendi beneficia, debet tamen esse generalis, n. 113. Generalis tamen est, si data esset ad conferre Beneficia certi loci, seu certa parvis de iur. d. modo ubi sunt plura beneficia, aut ad conferendum beneficia in certis ne iusibus vicaria, aut beneficia simplicia aut curata tantum, aut beneficia certi valoris, aut vacantia tali modo, n. 11.

Sufficit ad conferendum habere mandatum generale, cum libera seu cum clausula, (quod possit omnia facere) quae posset constituere secundum Bart. Paulum & Perretum contra Flam. Paris. a. n. 115. Sed verius videtur, ad conferendum non sufficere tale mandatum, etiam cum libera, n. 118.

Episcopus non potest dare facultatem conferendi beneficia, si Vicario suo seu officiali generali, n. 119. Et debet esse Vicarius generalis, non solum in spiritualibus, sed etiam in temporalibus, nam Vicarius generalis rationem dicitur a. n. 120.

Sed verius est sufficere quod sit generalis Vicarius in spiritualibus iuxta subiectam materiam collationis beneficiorum, n. 122. Nam & Vicarius Episcopi in spiritualibus, dicitur generalis, & ei licet designatur, & possunt causa committi per rescriptum Apostolicum, &c. Bonifacium & Paulinum, numer. 123. & seq.

Sufficeret esse Vicarium generalem certi loci, ut posset ei committi facultas conferendi beneficia illius loci, licet alias non sit Vicarius generalis, n. 125.

Poterit Vicarius habens facultatem conferendi beneficia, illa conferre, etiam extra diocesim, sicut Episcopus potest, n. 126. contra Bald. Barbarum, & alios relos, n. 127. Nam iurisdiclio voluntaria, cuius est collatio beneficiorum, exerceri potest extra territorium, etiam si sit delegata, seu concessa ab inferiore a Principe, n. 128. & seq. n. 130. respondetur ad l. 2. vers. apud Legatum, de offi. proconsulis.

Non

Non solum confessores ordinarij, ut parochi, possunt audire confessiones subditorum extra parochiam, seu diocesim, sed etiam delegati, n. 131. Quod tamen hodie stante Concilio intelligitur, dummodo isti delegati sine approbati in diocesi, in qua audiunt huiusmodi confessione, nec sufficit approbatio alterius Episcopi, contra aliquos, a. n. 132.

Quamvis interesse matrimonio non sit proprie actus iurisdictionis, & ideo matrimonium contractum coram paroco excommunicato, denuntias, vel notorio, vel alio sacerdote de eius licentia valet, &c. tamen cum reducatur ad iurisdictionem voluntariam, non solum proprius parochus alicuius contrahentium potest assistere matrimonio valide, & licite, in aliena prorsus parochia, seu diocesi, sed etiam priuatus sacerdos de licentia parochi, &c. ex Congreg. Concil. a numero 135.

An siue collatio beneficiorum potest fieri extra diocesim, posuit etiam fieri institutio presentatis, seu confirmatio electi, a. n. 138. referuntur sententia D. d. & resoluuntur cum Lamber. quod si proceditur indicialiter, & cum causa cognitione, vel in forma iudicii, non potest fieri extra territorium, nec causa cognitio, seu processus, nec institutio, vel confirmatio, si fit in sententia, nisi de consensu iudicis loci, & paribus non contradicentibus, quamvis lata sententia intra territorium de institutione, institutio ipsa posset fieri extra: si vero discussio negotij esset extrajudicialis, & absque strepitu, & forma iudicii, totum potest fieri extra territorium, &c.

Non poterit Vicarius conferendi beneficia facultatem habens, ipsi Episcopo, etiam si alias esset capax, beneficium conferre cum una persona, seu unum corpus censeatur, ideoque de vicario conferente inhabili, ad Episcopum non fiat deuolutio, quando conferret ut ordinarius, non ut delegatus, &c. numero 143. & seq.

Substitutus a Vicario habente potestatem substituendi, potest Vicario substituendi conferre, quia substitutus censetur ab ipso Episcopo constitutus, & iure Episcopi confert, non Vicarii, n. 145. sicut procurator substitutus, potest presentare procuratorem substituendum, n. 146. & substitutus a Vicario habente facultatem recipiendi resignationes, & beneficia conferendi, potest conferre beneficia substituendis resignantibus, n. 147.

Monetur difficultas, quod Vicarius Episcopi non potest facere, seu substituere alium Vicarium, licet possit constituitur delegatum ad vniuersitatem causarum, n. 148. & sequen. quod procedit siue fuerit constitutus ab Episcopo cum facultate substituendi, siue non, nisi ad modicum tempus ex causa, n. 150. & seq. ubi ponitur decis. Rota, nec ad substituendum ad tempus ex causa requiritur facultas substituendi, seu consensus Episcopi, vel consuetudo, n. 152. iuxta quod sunt accipiende decis. relatae, n. 153.

Sententia aliorum absolute tenentium Vicarium posse alium constituitur, quando ei data est potestas substituendi, poterit tantum procedere quando fuissent inserta verba illa videlicet, damus potestatem substituendi alium, quem nos Vicarium cum eadem potestate substituimus, vel quando Episcopus daret potestatem substituendi suo nomine: nam tunc procedit ratio supradicta, quod substitutus videtur ab Episcopo positus, n. 154. 155. & 156. Nec in istis casibus potest dici dare Vicarium incertum, quia per substitutionem, vel nominationem substituendus, qui representat perso-

nam Episcopi certificatur, &c. n. 157.

Quod dictum est quod substitutus a Vicario habente potestatem substituendi conferre potest Vicario substituendi, solum procedit iuxta dicta, quando habet potestatem substituendi cum clausula, quem nos cum eadem potestate substituimus, seu nomine Episcopi, alias secus, & si substitueret ad tempus ex causa, n. 158. & seq.

Sic etiam procedet communis sententia glo. & aliorum, quod licet delegatis inferioris a Principe, non possit subdelegare, nisi habet ad hoc speciale mandatum, poterit subdelegare, contra quam tenent alij procedit inquam, quando ordinarius delegans cum facultate subdelegandi, seu cum clausula, per te, vel per alium, addat quod ex nunc illi delegat, cui delegatus commisserit, alias non videtur posse procedere, nec quando datur simpliciter facultas subdelegandi censetur ordinarius dare facultatem subdelegandi nomine ipsius ordinarii, sicut nec delegatus a Principe, &c. a. n. 160. & respondetur fundamentis communis sententiae.

Communis etiam posset procedere in delegato cum facultate substituendi ad actum iurisdictionis non contentioso, sed voluntaria, ut ad conferendum beneficium, & tunc substitutus posset conferre delegato substituendi, seu ad certum ministerium, nam in his videtur eadem ratio ac in procuratore, n. 173.

Et si Vicarius habens facultatem conferendi fuerit reuocatus valet collatio facta ab eo reuocationem ignorante, n. 174.

Similiter collatio Beneficij facta a Vicario Episcopi, reuocato per mortem Episcopi stante eius ignorantia valet, n. 105.

Differentia est inter reuocationem factam per Episcopum, & reuocationem per mortem Episcopi, aut aliam vacationem Episcopatus, quando in reuocatione facta per Episcopum requiritur intimatio per ipsum, aut de eius ordine facta, alias valebunt gesta per eum, etiam si habeat notitiam reuocationis, & publice sit nota contra aliquos, reuocatio autem per mortem, vel aliam vacationem habet effectum, etiam non intimata, valent tamen gesta per eum, quando communiter ignoratur mors, &c. a. n. 176.

De materia reuocationis procuratoris ad resignandum, & illius intimatione requisita remisit, numero 180.

An siue Vicarius Episcopi non potest beneficia conferre, sine speciali mandato, ita etiam non possit Vicarius Papa, a. n. 181. resoluuntur contra Corrasium non posse, etiam si Vicarius esset Cardinalis contra Barbatiam. Licet in Cardinali facto Legato urbis a Papa ab ea recedente, verius videtur posse conferre beneficia infra limites legationis consistentia, etiam urbis, nisi obstarat reservatio, &c.

Am de Vicario Episcopi, & an possit beneficia conferre, succedit tractatio. In qua permittendum est primo, quod Vicarius Episcopi debet esse clericus, saltem primæ tonsuræ, & nam laicus Vicarius esse non potest, cap. quomam, c. in 9. 16. q. 7. & c. 2. de iudiciis, & ibi Dd. & nouissime Sahagun. n. 110. Francus in c. 1. de offi. Vicarii in 6. num. 6. & ibi Probus ad Monach. a numero 11. Rebuff. in praxi, tit. de vicariis Episcoporum, numero 35. Cuchus in institutio. maioribus libro 2. titulo 8. numero 46. Lancellot. in institutio. can. lib. 1. tit. de offi. Vicarii, s. 2. Iac. Sbrotius de

Vicario Episcopi, lib. 1. quest. 31. Hoieda de incompat. Benefic. 2. p. cap. 10. numero 11. Zechus de republica Ecclesiastica. cap. 23 de Vicario Episcopi 9. 1. numero 2. Armill. verb. vicarius, num. 6. Fr Lud. de Miranda Franciscanus de ordine iudi i. r. 1. 2. art. 7. & Suarez 5. tom. dist. 2. sect. 3. n. 8. 9. & 10. Nec clericus coniugatus, t ex c. 1. de clericis coniugatis in 6. Domin. num. 8. Francus 6. Probus num. 12. in d. cap. 1. de offic. vicary in 6. Felin. in d. c. 2. de iudiciis num. 6. Decius 123. & 124. & Sagahun. d. num. 110. Rebuff. 35. Cuchus 48. Sbrocius 5. Hoieda 11. Zechus, Armill. & Suarez. num. 10. ubi sup. & Zerola in praxi Episcopali 1. p. verb. vicarius dub. 7. & Thom. Sanchez de matrimonio lib. 7. disputat. 46. numero 14. Nec bigamus ex cap. 1. de bigamis in 6. ex quo id tenet t Francus ibi in fin. & in d. capitulo primo de officio vicary numero sexto, Cuchus numero 55. Sbrocius Zechus sup. & Sayrus de censuris lib. 6. cap. quinto, num. 8.

5 Quod intelligit ibi Cuchus, nisi ad ordinem t Ecclesiasticum, intra quem admissus fuit, a bigamiae impedimento solutus fuit, & celebratum fuerit, tunc enim ait, ab officio Vicariatus bigamum summouendum non esse, & sequuntur Sbrocius & Zechus ibi.

6 Quae limitatio ita accipienda videtur, t id est, nisi fuerit dispensatus ad ordinem susceptum, super bigamiae impedimento, &c. Non vero intelligenda est tantum de dissolutione matrimonij, ex quo inducta est bigamia, nam bigamas etiam soluto matrimonio, caret privilegio clericatus, & habetur pro laico, vt in dict. ap. primo. de quo Suarez quinto tomo disputatione quadragesima prima, sectione 5. a numero quarto, & consequenter non poterit esse vicarius.

7 Nec qui fuit iudex malefactorum, t & protulit sententias mortis, quae fuerunt executioni mandatae, potest esse vicarius, etiam si postea, vel antea sit factus clericus, quia est irregularis, & sic incapax iurisdictionis Ecclesiasticae, ita Felin. in dict. ap. 2. numero 6. Ferretus co. s. 8. num. 1 & 2. & consil. 9. & Sbrocius supra num. 9. ex Baldo in proemium de retrahum. num. 18. quem sequitur Decius in dict. ap. 2. num. 121. & 122.

8 Sed haec sententia mihi videtur falsa, t quando iste vel antea, vel postea, fuit factus clericus, nam licet incurrit irregularitatem ex homicidio, non ex eo amittit privilegia clericalia, sed id solum reperitur cautum in bigamiae duodecimae regularitate in d. cap. primo. Nec Baldus & Decius supra, loquuntur quando ille fuit factus clericus, vt Baldo imponit Felinus supra. Et ita aliquando videmus causas Ecclesiasticas committi clericis primae tonsurae qui fuerunt iudices saeculares, & condemnarunt aliquos ad poenam mortis, quae fuit execut. Et hanc sententiam tenet Vgolinus de irregularitate, capitulo 65. §. quarto, numero secundo, dicens, quod irregularis si iurisdictionem Ecclesiasticam aliquam habet exercere illam poterit, modo ordinis functiones non exerceat.

9 Quod non solum procedit, t quando commissio fuit facta ante irregularitatem incurram, ex qua non amittitur, vel ligatur iurdictio antea commissi, Suarez dist. 5. tom. disputatione 40. sectione secunda, numero 24. Sed etiam quando commissio, seu delegatio facta est post irregularitatem incurram, nam etiam facta clerico irregulari est valida, Suarez supra a num. 42.

Excep. to casu de clerico coniugato, seu bigamo, 10 de quo supra. t Nam in illo, non solum coniugatio, seu delegatio facta post contractum matrimonium, seu bigamiam, non valet, sed etiam iurdictio antea commissi amittitur ipso facto, iuxta dict. cap. primo de clericis coniugatis, & de bigamis in sexto.

Hodie vero in his t Regnis Castellae & Le. 11 gionis, officiales seu prouisor, vel Vicarius generalis, seu iudex Ordinarius Episcopi, vel alterius iurisdictionem Ecclesiasticam obtinentes, debet esse constitutus in aliquo saltim ex sacris ordinibus, alias deputatio, & electio est nulla & inualida, & nullius roboris vel momenti, &c. ex Breui S. D. N. Clementis VIII. cuius tenor est, Clemens Papa VIII.

Quod breue t comprehendit etiam Vicarios, & prouisores, ad praeterea existentes, vt patet ex illius verbis, ibi f. g. & ibi, vel retineant.

Sed istud breue, & noua t constitutio, non videtur adhuc ligare, ex defectu publicationis, & promulgationis, ego enim feci diligentiam ad sciendam, an esset publicatum, & promulgatum huiusmodi breue in Curia Regis, ubi Nuntius ecclesiasticus nam cum ista constitutio esset ad Regna Castellae, non fuit publicata Romae, & comperi solum esse intimatum Episcopis, aut etiam prouisoribus, pro parte Capitulum Ecclesiarum Cathedralium, quibus ad hoc missum est transumptum authenticum ipsius breuis, a procuratore generali status Ecclesiastici residente in curia Regis.

Ad hoc autem vt lex, t seu constitutio liget necessarium requisitum est, quod solemniter edatur, fiatque publicatio sollemnis, & publica promulgatio illius: & ante publicationem non ligat, etiam data scientia, authent. vt facta nouae constitutionis, cap. in istis. §. leges 4. distincti. l. fin. ff. de decretis ab ordine faciendis. l. penult. circa fin. Cod. de decurion. libro duodecimo capitulo primo de postulatione Prelatorum. Doctor. in capitulo secundo de constituto. Bott. de synodo 3. parte capitulo secundo numero sexagesimo secundo. & art. tertio numero quarto, Anton. Gabriel. de legibus & constitutionibus, conclusio quarta, Nauarr. consilio 1. de constitutionibus, num. 3. & 4. Caputaquen. decisione 203. numero 1. parte tertia, Anton. Thesaurus de off. Pedemont. 249. Angel. Syluest. Rosilla & Armill. verb. lex. Vega in sum. 2. parte cap. 1. vigesimo tertio casu 9. Ludou. Carbo. de legibus libro 3. disputatione 7. Valen. 2. tom. super 1. 2. disputatione 7. quaestione quinta, p. 5. & Acor institut. moralium libro 5. cap. tertio, & alij & nouissime Gabr. Vazquez 1. 2. 2. tom. disputat. 155. caput. 2.

Quamuis data notitia, contrarium videatur velle Probus ad Monachum in ca. tibi de rescript. in 6. a numero 13. versu. si ergo Et ita in vna Commen. Capellaniae 5. Iulij 1593. coram Domino Penna fuit resolutum, Edicta seu decreta ordinarij, & visitatorum, non obligare ante publicationem, neque si non constat de illorum publicatione. Ant. Gabr. d. conclus. 4. n. 11. & Bot. d. n. 62. & c.

Quod procedit etiam t stante clausula decreti irritantis ex regul. creserum lib. 6. vt tenet Cardin. in Clem. 1. quest. 18. de electione Felin. in dict. cap. 2. de constitut. numer. 7. 4. limitatione versicul. contrarium firmat. Probus supra a d. num. 13. versu. & limitando 2. usque ad 16. Puteus decisio. 28. num. 3. libro 1. Flamin. Paris. de resignatione benefic. lib. 11. quaestione 9. n. 27. &

& alij relati per Anton. Gabriel. *de clausulis, conclusionibus* tertio numero quadragesimo quinto, *versicu. contrarium voluit*, quamvis ipse contra teneat *dict. conclusionibus* 4. *de legibus*, n. 9. & alij per eum relati *dict. numero* 43.

16 Et ad id est optima decisio Rotæ, in vna t. Calagurritana Beneficij SS. Iacobi & Andree, decimo septimo Maij 1593. coram Illustrissimo Blancheto, quæ sic ait.

Domini steterunt in decisio, cum enim Beneficium de quo agitur, vacauerit de mense Februarij 1587. & motus proprius fuerit publicatus de anno 1589. non potuit ligari, nisi a die publicationis vel post duos menses, quam fuit publicatus, gloss. in proœmio Clement. & ibi Doctor Decius cap. 2. de constit. num. 15. & ibi Berroius num. 50. Roland. a Valle consil. 8. num. 21. cum seq. lib. 3. Gabr. de legib. conclus. 4. n. 6. idque etiam procedit quoad scientes, Buld. l. vnica §. fin. C. de caducis tollend. non obstat, quod hæc procedunt in leg. vniuersali, quia ista vel est lex vniuersalis illius diocesis, & intrant prædicta, vel est particularis constitutio respiciens fauorem Episcopi, & Episcopus potuit illa non vti, vt fuit decusum, vel saltem requirebatur publicatio, licet ligaret statim ante lapsum duorum mensium, vt loquitur Felin. in ca. 2. de constit. numero 7. allegatus pro Franc. non obstat, quod decretum irritans liget, etiam ignorantes, quia est verum, ubi in aliquo loco est facta publicatio, prout de regul. Cancellarie tradit Sarnen. in proœmio regularum, & decretum irritans, semper sequitur naturam dispositionis, super qua apponitur, Putius decisione 1. libro 1.

Et in ipso breui ad finem, mandatur executoribus deputatis, quatenus solemniter publicantes faciant obseruari. Vnde ante omnia requiritur publicatio, quæ saltem debebat fieri in Curia Regis, ubi Nuntius residet, t. ad tradita per Nauarr. d. consil. 1. de constit. 3. & 4. quæst. Flam. Parif. dict. quæst. 9. Valentiam supra 2. quæst. & Agor dict. ca. 3. quæstione 3. G. Vazq. sup. disp. 156. & alios. Neque dicendum, quod facta Episcopis, aut etiam Vicariis in particulari, potest dici publicatio, & promulgatio, ex illa enim solum habetur notitia particularis illorum Episcoporum & Vicariorum, quibus est intimatum, non vero notitia publica, vniuersalis & communis omnium, tam præsentium, quam futurorum, & intellexi huiusmodi breue in aliquibus Episcopatibus non esse seruatum. Et scio in hoc Abulens. aliquando non esse seruatum. Licet fuit executum per Nuntium cum quodam iudice Metropolitano Salamanticæ.

20 Et de Vicario Episcopi vltra Doctores t. in tit. de officio Vicarij in 6. videndi sunt Bertach. in tractat. de Episcopo libro 4. parte 7. tit. de Vicario Episcopi, Rebuffus in praxi titulo de Vicariis Episcoporum, & in forma Vicariatus, Cuchus d. lib. 2. tit. 8. de Vicariis, Iacob Sbrocius dict. tract. de Vicario Episcopi, Zechus d. in d. praxi Episcopali, verb. Vicarius. Zechus d. cap. 23. de Vicario Episcopi, Mandos. regul. 14. cancell. quæst. 6. & reg. 24. quæst. 6. Ioan. Gutierrez can. 9. lib. 2. c. 17. Angel. Syluest. Rosella, Tabiena. Armil. & alij Summ. verb. vicarius. Et de probatione vicariatus, Mascard. de probat. concl. 1412. & Sbrocius lib. 1. q. 64.

21 Secundo permittendum est, t. quod Vicarius, sicut Episcopus ordinarius est, glossa in cap. 2. de offic. vicarij in 6. verb. officialem, & in cap. Romana de ap-

pellat. eod. lib. verb. generaliter. & ibi Doct. Ab. in ca. duobus de re iudic. num. 11. Felin. in rubrica de offic. deleg. numero 4. & ibi Decius num. 3. Berroius num. 2. & 8. Patinus dicens communem de offic. & potestate Capituli sede vacante. 2. quæst. 1. parte num. 2. & 3. & 10. quæst. 2. parte numero 3. 4. & 9. Bertach. d. 7. parte 4. lib. numero 1. Corras. de Benef. 2. part. cap. 8. numero 3. Maranta in specul. aduoc. 4. parte distincti. 5. num. 12. & 13. Mandos. 4. reg. 24. quæst. 6. num. 6. Couarr. pract. ca. 4. num. 8. & libro 3. variar. cap. 20. num. 4. Cuchus d. tit. 8. numer. 15. Doctor Paz in praxi tom. 1. numero 6. & 7. & 2. tom. præludio 3. num. 3. Mascard. d. conclus. 1412. num. 9. & 12. Vgolin. de censur. tab. 1. c. 1. 9. 20. num. 6. Sbrocius qui plures refert lib. 2. quæst. 55. Zechus dict. cap. 23. de vicario Episcopi, §. 2. nu. 1. Fr. Lud. de Miranda de ordine iudic. quæst. 2. art. 9. & Nouiss. Thom. Sanchez infinitos referens de matrim. lib. 3. diffus. 29. q. 29. q. 1.

Et idem dicendum est in Vicario Capituli sede vacante, t. Patinus, Vgolinus, Sbrocius, & Th. Sanchez s.

Quamvis contrarium, t. nempe Vicarium Episcopi non esse ordinarium, sed delegatum, teneant Gotfredus in su. nm. de offic. Vicarij num. 2. Alciatus in rubrica de offic. ordin. quinta iudicium specie nu. 24. Ioseph. Gonzalez, Flores variar. q. cap. 27. Licentiatius Anton. Gomez in explicatione Bullæ Cruciate cap. 4. num. 21. & 22. & Morla. in emporio iuris. 1. part. tit. 2. q. 27.

Non tamen ex eo est ordinarius, t. quod lex det huiusmodi iurisdictionem Vicario interueniente ministerio, & facto Episcopi, vt tenet Rota decis. 4. de offic. Vicarij alias 378. in nouis. Domin. in ca. 1. de offic. Vicarij in 6. in fin. & Maranta supra numero 12. post Alexand. in rubric. ff. de offic. eius. Sbrocius dict. quæstione 55. numero 14. & 26. & Thom. Sanchez supra numero 13. & quod dici posset inquit d. gloss. verb. generaliter, & Abb. in c. 2. ad fin. ne Prelati vices suas. Nam verius est, Vicarium accipere iurisdictionem ab Episcopo, eum deputante, vt patet ex cap. 2. in fin. de officio Vicarij in 6. & dicendis infra, num. 89. quod potius tenent d. gloss. verb. generaliter, & Abb. ibi, & Clarius 8 Vestrius in praxi libro 3. capitul. 3. numero secundo. ibi, Nisi Episcopus suo Vicario, licet in contrarium eum citet Sbrocius ibi, nec id negari potest.

Sed ex eo est Ordinarius, quod iuris permissione, t. & consensu, ab Episcopis constituitur, vt eorum locum teneat vicesque gerat iurisdictionem generaliter exercendo, & sic perinde est ac si à lege constitueretur, vt per Couarr. dict. numero 4. & Paz supra.

Qua ratione idē t. est dicendum cum Vicariis, seu locum tenentibus Prætorum, seu Rectorum ciuitatum, vt per Couarr. & Paz ibi, & Auiles in c. Prætorum cap. 4. verb. instituta, nu. 4. & 8. Auendanno de exequend. mandatis 1. part. cap. 3. numer. 2. Molinam de Hispanorum primogen. lib. 1. cap. 25. num. 12. Azevedum in lib. 10. num. 1. tit. 5. & in l. 1. num. 8. tit. 9. lib. 3. recopil. & Bouadillam in sua politica libro primo, capitul. 16. num. 44.

Quod limitatur primo, t. vt procedat in Vicario generali, qui facit vnum consistorium, seu tribunal cum Episcopo, qui est ille, qui est in tribunali Episcopatus, constitutus cum generali commiffione, non facta determinatione ad certum locum, seu partem diocesis, & dicitur principalis glossa

verb. foraneo in Clementina. Et si principalis de rescr. & ibi Cardin. numero 3. Imola 17. Abb. 3. & Bonif. 2. & 21. & Ancharan Rebuff. in praxi. titu. de Vicariis Episcoporum num. 6. Couarruu. d. c. 4. prael. nu. 8. Cuchus s. num. 3. & 131. Sbrotius lib. 1. q. 3. numero. 26. & 9. 23. & seq. & 9. 29. & Thom. Sanchez d. disputat. 29. num. 11.

28 Et ideo, ab eo non potest appellari ad Episcopum, dict. cap. Romana de appellat. ca. 2. de consuetudine in 6. Sbrotius lib. 3. quest. 2. & potest esse delegatus Apostolicus, tanquam habens dignitatem, dict. Clem. & si principalis, & ibi glossa & Doct. Sbrotius lib. 2. quest. 23. & Flores q. 4. num. 6. Circa quod vide dicta seq. p. c. 2.

29 Secus in foraneo, quem Episcopus in aliquo locos seu parte suae dioecesis constituit, vel ad certos actus, seu causas, quia dicitur delegatus, nec facit vnum consistorium, seu tribunal cum Episcopo, unde à tali Vicario appellaretur ad Episcopum, vel Vicarium generalem, dict. glossa verbo foraneo, recepta per Doct. ibi Felin. s. 1. limitatione. Maranta num. 14 & Mandos. s. Couarruu. d. c. 4. numero. 8. Cuchus supra num. 16. Paz dict. 3. preludio numer. 5. Sbrotius qui alios refert, libro 1. questione 13. & libro 2. questio. 55. num. 33. Thom. Sanchez supra num. 10. & 12. Rota decis. 297. nu. 1. part. 2. diuersorum; nec potest esse delegatus Apostolicus dict. Clement. & si principalis & ibi glossa & Doct. Sbrotius lib. 2. quest. 23. & Flores ibi.

30 Unde & in vna Abul. matrimonij de anno 1542. fuit per Rotam resolutum, à iudice Metropolitano Archiepiscopi Compostellani, residente in ciuitate Salamantina, deputato ad cognoscendum de causis appellationum certorum Episcopatum suffraganeorum, tanquam Vicario foraneo, posse appellari ad Archiepiscopum, nec obstat quod appelletur generalis Vicarius, quia licet appelletur sic, tamen in veritate non est, vt per Mohedanum decis. 5. de appellat. alias 133. Rotam dec. 1131. lib. 3. par. 3. diuersorum. & Thanis decis. 8.

31 Secundo infertur dict. & iudicem Metropolitanum, non posse esse delegatum Apostolicum, vel Nuntij, seu Legati, etiam ex certa scientia Nuntij, seu Legati, cum sit Vicarius foraneus & non principalis, iuxta dicta & d. decisiones Rotae, & Sbrotiū lib. 2. q. 23. num. 10. Quamuis aliquando Nuntij committant illi causas.

32 Tertio infertur, & non esse veram sententiam Anastas. Germanij libro 1. animaduersion. cap. 7. & de indultis Cardinal. s. tibi quoad vixeris num. 88 tenentis à Vicario foraneo, ad Episcopum appellari non posse, quam improbat Thom. Sanchez supra numer. duodecimo.

33 Quarto infertur, & non esse veram doctrinam Sbrotiū libro 3. questio. 2. num. 5. qui cum Cald. consilio. 2. de appellat. ait, non dari appellationem ad Episcopum, à sententia Vicarij generalis constituti in ciuitate tantum, conuincitur enim ex eo, quod iste Vicarius non est vere, & absolute generalis, ex quo non est constitutus ad totam dioecesim, iuxta dicta.

34 Quinto infertur non esse & veram doctrinam Anton. in summ. 3. part. tit. 19. cap. 10. §. 2. & Syluestri verb. Vicarij, quest. 4. sub versic. primum, & Zechi d. §. 2. num. 1. dicentium, Vicarium foraneum esse ordinarium, & idem consistorium cum Episcopo, si ad vniuersitatem causarum sit deputatus, quia ad hoc non attenditur generalitas loci, sed commissionis

causarum; quae doctrina est contra D. l. supra citatos num. 27. & 29. & cum particulariter impugnatur Tho. Sanchez s. num. 10.

Et solum dici potest, & delegatum ad vniuersitatem causarum, esse iuxta ordinarij, seu quasi ordinarij, & ideo subdelegare posse, cum prator. §. 2. de iudicijs glossa in cap. cum causam de appellat. & ibi Francus num. 17. & 20. Felin. in cap. super questionum: §. si vero. de offic. deleg. nu. 7. 3. falla. lalon. in l. à iudice C. de iudicijs num. 8. Sbrotius dict. lib. 2. questio. 55. n. 34. Morla in emporio, titu. 2. quest. 10. i. numero. 11. & Thom. Sanchez qui plures citat dict. lib. 3. disputat. 31. num. 2. vbi num. 4. ponit quis dicatur delegatus ad vniuersitatem causarum, & vide dicta sup. cap. 1. à num. 361.

36 Ultimo infertur Vicarium, & quem ponit Archiepiscopus Toletanus in ciuitate Toletana. non videri Vicarium generalem, & principalem, si non est positus cum potestate generali ad totam dioecesim, nec Vicarium Martini, nec Complati, cum non fiat positi ad totam dioecesim, nec in ciuitate vbi est sedes, quamuis generales appellentur, & consequenter non possent esse iudices Apostolicos, nec expedire literas dispensationum, & alias Apolicas directas Officiali Toletano, quae verba de officiali principali, & generali intelliguntur iuxta d. Clement. Et si principalis, & Doctor. ibi, quamuis contrarium feruetur. Et si illi Vicarij essent generales, & principales, non posset ab eis appellari ad consilium Archiepiscopi, vt appellatur, iuxta d. cap. Romana de appellat. & cap. secundo, de consuetudine in 6.

37 Ait tamen Flores d. questione 4. nu. 8. quod & nihilominus, ob praerminentiam officiorum, dictorum Vicariorum Compluten. & Martiten. &c. & quia praesunt locis principalibus, & habent oppida suae iurisdictioni subdita, contrarium sapissime in praxi admittitur, & quotidie commissiones eis diriguntur: ego vero existimo, nunquam dirigi eis commissiones saltem à Papa, sed commissiones directas Officiali Toletano, eis praesentari per errorem.

38 Et quamuis idem Flores, & ibi num. 9. dicat, quod si Vicarij positi in dictis oppidis essent aequae principales, prout erant Vicarij, quos habebat Episcopus Palentinus, Vallisoleti, & Palentiae (quando Vallisoletanum non erat Episcopatus) essent capaces, etiam de rigore iuris, dictarum executionum; idque sine dubio, inquit, procedet, quando Episcopus habet duos Vicarios generales, prout Archiepiscopus Burgen. tamen reuera solus Vicarius, seu Vicarij generales positi in ciuitate, & non positi extra ciuitatem, etiam si habeant generalem commissionem ad totam dioecesim sunt principales, &c.

39 Et tunc tantum Vicarius generalis positus in oppido dioecesis, esset principalis, quando in ciuitate non est alius Vicarius generalis, sed est in illo oppido, causa maioris commoditatis, vt videmus in Episcopatu Calagurritano, in quo Vicarius generalis residet Lucronij.

40 Secundo limitatur, vt procedat, in his & quae veniunt ex generali commissione, secus in his, quae requirunt speciale mandatum, & specialiter committuntur, quia in his erit delegatus, & sic appellabitur ab eo ad Episcopum, Fracus in d. cap. 2. de officio Vicarij in 6. num. 4. Felinus in d. rubrica de offic. deleg. num. 4. 3. limitatione, & ibi Beroius nu. 2. & 26. Rota decisio.

de off. 7. de officio Vicarij alias 371. in nouis, & ibi addit. Papaz. num. 7. Maranta supra num. 16. Probus ad Monachum in c. fin. de officio Vicarij in 6. ad fin. Cuchus dicto 11. 8. numero 17. & 112. & 113. Sbrocius lib. 2. questione 55. numero 35 & 36. & questione 88 Zechus dict. 2. numero 1. Tabiena verb. delegare. questione 1. numero 2.

41 Quod intelligendum est, quando ista separatim committerentur, secus si simul cum iurisdictione generali, & ordinaria potestate committantur, quia tunc in omnibus erit Ordinarius, ex cap. translatio. de constitut. Ioann. Andr. ad Specul. in rubrica de officio Vicarij, vers. dubit. videretur. Francus in dict. c. 2. numero 4. Felinus in c. licet in corrigendis, sub numer. 1. de officio ordinarij. Aufer. a. i. Capellam Tolosanam, decisione 44. Gambardus de officio Legati, libro 9. numer. 31. 34. & 37. Rota apud Crescen. decisione 15. de probat. Beronius consilio 21. numero 14. & 19. volum. 1. Sbrocius libro 1. questione 67. numero 3. & libro 2. questione 55. numero 37. & 38. Zechus dict. numero 1. & nouissi. de Tho. Sanchez dicta. disputatione 29. num. 8. & ita videmus nunquam appellari à Vicario generali ad Episcopum, etiam in requiruntibus speciale mandatum, quia solent simul cum potestate ordinaria committi, & sic erit intelligendum Zerola dict. verb. Vicarius 3. dub.

43 Addit Ioan. Andr. supra quod quando diuifum, & separatim committuntur, ea quæ requirunt speciale mandatum, tota iurisdictione erit ordinaria, si in commissione fiat mentio Vicariatus, si auctoritate one dicendo, tali officiali, vel Vicario nostro, siue in progressu dicendo, tibi officiali nostro committimus quod possis, & siue dicat, potestatem tibi alias per nos commissam extendimus, prorogamus, ampliamus, quia sicut potest potestatem iam datam minuire, & reuocare, ita potest in eadem specie illam ampliare, & sequitur Thom. Sanchez d. numero 8. & citat Beronius d. consilio 22. numero 14. & Sbrocium d. questione 55. numero 39. qui id non dicunt, sed quod dictum est num. precedenti.

44 Quæ additio solum tibi mihi placet, quando diceret, quod potestatem alias commissam extendit, vel ampliat, & c. ad c. sed est in mente, ff. de precario, non vero quando in commissione fieret mentio Vicariatus siue in salutatione, siue in progressu, nam sola mentio Vicariatus, non operatur extensionem, prorogationem, seu ampliationem potestatis, alias commissæ, sed fit causa demonstrationis personæ, cui datur noua commissio.

45 Nec placet sententia Lapi in d. cap. 2. tibi quam ibi sequuntur Domin. numero 9. & Ancharan. numero 2. & Marc. Anton. Genuen. dicens magis communem, in praxi Archiepiscopali curiæ Neapolitanæ capitul. 66. numero 25. quod siue in simul, siue in diuersis temporibus fiat commissio specialis alicuius, vel aliquorum, requiruntur speciale mandatum, & addatur clausula generalis nempe, & ad omnia alia requiruntur speciale mandatum, tunc tota iurisdictione erit ordinaria, quia ille ordinarius est, cui committitur vniuersitas causarum, dict. l. cum prator. §. 2. ff. de iudicijs, & dict. capit. Romana in princ. si vero non adijcitur clausula generalis, tunc in expressis requiruntibus specialem commissionem, erit iurisdictione delegata.

Coniungitur enim ista sententia, nam vt supra dictum est, sola commissio vniuersitatis causarum non facit vere ordinarium, & cum in simul cum potestate ordinaria sit commissio aliquorum requi-

rentium speciale mandatum, tota iurisdictione est ordinaria, etsi non addatur dict. clausula generalis ex quo vna est commissio, iuxta dictum capitulum translato.

Tertio præmittendum est, quod Vicarius Episcopi, quæ sunt meræ gratiæ, expedire non potest, Monachus in cap. statutu. de prebend. in 6. numero 9. Cardin. in Clem. 1. de officio Vicarij nu. 19. Bellamerra de c. 93. Cosmas in pragmatice sanctione tit. de collatio. §. item voluit verbo Vicario. Selua de Benef. 2. par. quest. 14. Probus ad Monachum in c. 1. de off. sic i. Vicarij in 6. num. 8. Corral. d. 2. par. cap. 8. numero 1. Sbrocius lib. 2. quest. 38. & 184. num. 3. Zechus dict. capitulo 23. de Vicario Episcopi. §. secundo num. 3. & num. 4. vers. sic 9.

Vnde Vicarius, ex generali mandato, tibi dispensare non potest, Calder. consilio 3. de officio Vicarij, Felin. in cap. ac si clerici. §. de adulterijs de iudicijs numero 11. Probus supra. Rubuff. in d. forma Vicariatus, num. 44. 45. & 46. Cuchus dict. titulu. 8. numero 11. Doct. Paz in praxi. 2. tom. 3. preludio nu. 11. Ioannes Gutierrez c. 1. quest. lib. 1. cap. 19. num. 15. Sbrocius lib. 2. quest. 35. Zechus d. num. 3. & num. 4. vers. 3. 18. Eman. Rodriguez in summa. 1. tom. cap. 234. num. 5. Vega in sum. 1. p. c. 88. casu 1. & P. Ledesma in sum. de matrimon. cap. 27. 2. conclus.

Et sic in terminis tibi S. Concilij Tridentini sess. 24. de reformatione, c. 6. non poterit Vicarius generalis Episcopi dispensare, in irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto occulto, prouenientibus, quamuis Episcopus possit eam facultatem quæ ex illo decreto est iam annexa muneris Episcopalis, quasi iure ordinario, illi committere, nec requiratur quod sit Vicarius ad id specialiter deputatus, vt in 2. parte de absolutione, sed sufficiat in genere dare illi facultatē dispensandi, in casibus, in quibus ipse Episcopus potest.

Et ita est accipiendum tibi quod tradit Suarez 5. tom. disputat. 4. c. 2. §. 8. vbi ait, istam facultatem dispensandi, exerceri posse, non solum per Vicarium specialiter ad hoc deputatū, sed simpliciter per quicumque etiam generaliter ei facta sit delegatio. Et ita etiam est accipiendum, quod tradit Enriquez in sum. lib. 14. c. 20. §. 11. & Marc. Anton. Genuen. d. c. 66. nu. 16. 20. & 25.

Et sic etiam Vicarius generalis tibi Episcopi, non potest remittere denuntiationes ad matrimonium requisitas, nisi ei specialiter sit commissum, nam cum in generali commissione facta Vicario, non veniat facultas dispensandi, vt dictum est, in materia dispensationis qualis est ista. (Idem est enim remittere, ac dispensare) appellatione ordinarij non venit Vicarius generalis, & consequenter non comprehenditur in verbis Concilij sessione 24. de reformatione, c. 6. ibi, nisi Ordinarius ipse expedire iudicauerit. Facit in simili de confirmatione donationis iuris patronatus decis. Rotæ infra relata c. sequenti, numero 77.

Quamuis comprehenditur tibi in verbis vers. qui aliter quam præsentem Parocho, ibi, seu Ordinarij licentia, quia illa non est materia dispensationis, Flam. Parif. de resignat. benef. lib. 3. quasi. 11. a nu. 21. qui ait quod in Concilio Tridentino, sub verb. Ordinarius, comprehenditur Vicarius Episcopi, qui habet ordinariam iurisdictionem, ac dicitur Ordinarius, & Tho. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 29.

Et alias etiam facta mentione Episcopi, tibi non censetur Vicarius exclusus, sed continetur sub no-

mine Episcopi, Domin. & Francus *num. 4. in ca. 1. de Capell. M. macior. in 6. Felin. in c. si quis contra de foro compet. num. 4. versic. sed caue, Lancell. Conradus, in templo iudicum, libro 2. cap. 6. §. 1. numer. 11. & 15 Sbro-
tius lib. 2. quest. 43. numero 29. & 171. n. 2. & 201. nu-
mero 2. Zechus d. §. 2. num. 3. versic. 5 Thom. Sanchez
dict. disputat. 29. num. 15. & Suarez d. §. com. disputat. 7.
sestione 3. num. 10. & disput. 20. sect. 1. nu. 2 & alij. Ita
tenent Doct Paz t. ubi s. & D. Spino de testam. 6
gloss. 15. num. 29 qui id acceperunt ex lectura D. Na-
uarr. Junioris de matrim. & Lic. Ant. Gomez in x-
plic. Bulla Cruciate, c. 4 ex n. 19. & Enriquez in sum.
lib. 11 cap. 5. num. 5.*

54 Quamvis contra teneant Veracruz in t. append.
de matrimon. ad fin. 1. dub. fol. 4. & Salcedo ad Bern.
Diaz in pract. crimin. can. cap. 73. additione ultima, Se-
gura de Aualos in directorio iudicum, 2. part. cap. 16.
num. 2. & 3. Ioannes Gutierrez dict. cap. 19. numero 15.
Sbrocius dict. questione 43. numer. 2. & dict. qu. 201.
Zauallus quest. 604. num. 92. Flores quest. 24. nu. 26.
dicens, in praxi, ubi non est contraria constitutio,
seruari, & semper vidisse seruari. & Marc. Ant. Ge-
nuen. 26. nu. 1. dicens, ita seruari in curia Archie-
piscopali Neapolitana. Eman. Rodriguez in sum. 1.
tom. cap. 215. num. 4. P. Ledesma in sum. de matrim. a.
§. 7. conclus. & Thom. Sanchez d. lib. 3. disputat. 7. que-
stion. 1. qui non avertunt prædictam rationem, quæ
est efficacissima, & concludens pro nostra senten-
tia.

55 Et ita merito statutum est in Concilio t. Pro-
uinciali Toletano, facto de anno 1583 ex solius E-
piscopi, non autem Vicarij etiam generalis auctori-
tate, has publicas denuntiationes remitti, seu diffin-
di posse, quamvis Doct. Segura sup. miretur de hoc
sine ratione. Et in Concilio Provinciali Mediolan.
quinto, facto ab illustriss. no Card. Borromeo an-
no 1579. ut de his quæ ad meriti non in pertinet, sta-
uitur quod illas ab Episcopo, dum præsens in vr-
be vel diocesi adest solum remitti, deinceps liceat,
ab alio præterea nemine, ac ne Vicario quidem ge-
nerali.

56 Et facit declaratio S. Congregat. Concilij t. super
dict. cap. 1. quæ ait. Quod non perit iur. hac facultas
remittendi denuntiationes commendatario, licet eius Ab-
batia iura Episcopalia habeat unita, & quod licet Ab-
bas appellatione Ordinarij venit iuxta gloss. in cap. fin.
de offic. ordin. in 6. dixit tamen Saletissimus Doct. noster,
quod ordinarius hic non intelligitur nisi Episcopus,
tamen Cardinali Farnesio commendatario Farsen.
Monasterij fuit permissum, non autem eius Vi-
cario.

57 Quæ declaratio est contra consilium Nauarr. 2.
de clandest. t. de positione, ubi docet commendata-
rium Abbatie, quæ habet iura Episcopalia, & est
nullius diocesis, posse tanquam ordinarium remitte-
re denuntiationes, sequuntur Zauallus §. n. 96. Ze-
rola in praxi Episcopali 2. n. verb. denuntiationes, &
Flores Enriquez, Euan. Rodr. P. Ledesma, & Tho-
Santh. 4. ubi proxime qui cum Nauarr. idem vol-
unt etiam in Prælati inferioribus exemptis, ha-
bentibus quasi Episcopalem iurisdictionem, licet
non sint nullius diocesis, cum sint etiam ordina-
rij.

58 Et reuera ista doctrina, videbatur satis conformis
literæ Concilij, loquentis de ordinario, & non
Episcopo, seu Diocesano, iuxta dicta infra 99. dub.
tertio.

59 Et ita praticari intelligo in Hispania, per Prio-

res ordinum militarium, vt Emeriten. & alios si-
miles habentes quasi Episcopalem iurisdictionem in
suo districtu.

Sed stante dicta declaratione Papæ, t. cui stan-
dum est, ad quem erit recurrendum pro remissione
denuntiationum, quando opus fuerit in huiusmo-
di locis, nam non videntur cogendi subditi eorum
ad Papam seu legatum recurrere, pro re tam ordi-
naria, & quæ frequenter occurrat. Et dicendum est,
t. recurrendum esse ad Episcopum in cuius Diocesi
seu intra cuius fines est locus, & si id non constat
ad viciniorum, vt alias circa ordines, & dimissiones,
cap. 10. §. 2. de reform. quicquid disputet Flores
quest. 24.

Et tandem, quod vicarius Episcopi t. non possit
remittere denuntiationes sine speciali commissione,
declaraui t. Congregatio Concilij t. mihi dixit
auditor illustriss. Cardinalis Matthæi præfecti
dict. Congregationis, & tra. lit Enriquez d. num. 5.
in gloss. luer. 1. t. dicens declarare Congregatio-
nem Cardinalium anno 91. pro Salamantino Epi-
scopo.

Falsum tamen est, quod t. tradunt Menochius
consil. 69. a. numer. 55. lib. 1. Cefalus consil. 421. numer.
72. lib. 3. quod Episcopus non possit, etiam speciali-
ter, mandare eius vicario facultatem remittendi de-
nuntiationes, quia censetur electa industria p. r. o-
næ Episcopi, nam vt docet citati, maxime Enriquez
dict. n. 3. & Thom. Sanchez dict. disputat. 7. quest.
3. recte potest Episcopus dare ei facultatem, etiam
generalem, remittendi renuntiationes, cum hæc po-
testas iure ordinario competat Episcopis, ex d. de-
creto Concilij, &c.

Quæ autem sunt iustitiæ, & t. necessitatis, expre-
dit vicarius, Cosmas Corra. & alij supra citati n. 46.
& etiam ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, non
tamen sapiunt gratiam, actus enim voluntariæ iur-
isdictionis, quæ non sunt meræ gratiæ, recte pos-
sunt exerceri à vicario, absque speciali mandato, vt
tenet Domin. i. c. si de offi. vicar. in 6. Bald. in Mar-
garita verb. vicarius, Felin. in c. ex parte de constitutio-
sub numero primo, vers. non obstat, quod ea Mohed. de-
ci. 3. de officio vicary, alias 337. circa fin. & Sbrocius
lib. 2. questione 66. & quest. 163. cum seqq. Quamvis
contrarium teneat Rom. si. 2. 69. incip. ex longu-
t. meterata, ad quem se refert ad d. Abbatis in rep.
c. 1. si quis contra in 35. de foro compet.

Et regulariter, vicarius omnia potest t. quæ Epi-
scopus argu. n. ap. 2. & fin. de offi. io vicary in 6. Archi-
di. c. Ioan. Andr. & alij in d. c. fin. Bertach. de Episcopo
libro 4. parte 6. in. de vicario Episcopi numer. 6. Mand.
reg. 24. quest. 6. num. 3. Couar. c. 4. pract. numero 4. &
8. Sbrocius libro primo questione 48. numero septimo,
& Zechus dict. §. 2. numer. 2.

Et Vicarij generales, possunt omnia, t. exceptis
prohibitis, seu quæ requirunt mandatum speciale,
ex d. c. 2. & fin. Felinus, & Mohed. supra, & Cuchus
num. 68.

Et quæ sint illa t. quæ requirunt mandatum vica-
rij speciale, vltra doct. in d. cap. fin. ponit Rebuffus in
d. forma vicariatus ex num. 31. Cuchus d. lib. 2. tit. 8.
ex nu. 68. Sbrocius d. pract. præcipue lib. 2. Zerola dict.
verb. vicarius, & Zechus d. c. 23. de vicario Episcopi. §.
2. nu. 4.

Sed aduert. 1. quod si in mandato t. exprimitur ali-
quid requirens mandatum speciale, adiecta clausula
generali, & ad omnia alia, etiam si mandatum exigat
speciale poterit vicarius etiam alia facere, quæ re-
quirunt

quirit mandatum speciale, cap. qui ad agendum de procurator. in 6. & ibi Doct. Couarr. libro primo, variat. c. 6. numer. 3. Sbrocius lib. 1. quest. 65. num. 5. & 7. Dum modo non sint grauiora, & vel maiora expressis clem. 2. eod. tit. de procurator. vbi Doct. Rebuff. in forma vicariatus num. 183. Sbrocius ibi n. 10. 11. & 12.

Et post expressum aliquid requirens & speciale mandatum, non sufficere dicere, & generaliter ad omnia alia, nisi addatur, etiam si mandatum exigant speciale, vt colligitur ex dict. ca. qui ad agendum, & clem. 2. & notat Bartol. consil. 5. num. 3. libro 2. nec contrarium voluit Rotam in vna Valentina Beneficij Sanctæ Lucie, & coram sanctissimo Clemente Octauo, de anno 1583. nam in illis decision. Rota præcipue fundatur in verbis largo modo, in mandato contentis.

Secundo aduert. quod clausula cum & libera, vel cum plena potestate inducit mandatum speciale, Bart. numero 2. & alij in l. procurator. cui generaliter libera. ff. de procurator. idem Bartol. Alexand. Iason. numer. 11. Corneus & alij in l. si procurator. Cod. eod. Domin. numer. 2. & 4. & Francus 6. in dict. ca. ad agendum, §. fin. Cou. d. c. 6. n. 3. Greg. Lopez in l. 19. tit. 5. p. 3. & l. 7. i. 14. p. 5. Monterroso in practica 7. tract. de clausulis ponendis in mandatis. Ioan. Gutierrez de iuram. confirm. 1. part. cap. 50. num. 9. & 13. Sbrocius supra num. 6. & 8. Mohen. decis. 2. de officio vicarij alias 323. vbi ait, quod habere mandatum cum libera, vel cum plena, & omnimoda potestate, & habere mandatum in specie, æquiparantur, & Rota in dict. Valentina Beneficij, coram sanctissimo Clemente VIII. de anno 1582. vt in sequenti decis. domini dixerunt: constare de sufficiente mandato Franc. Soler. nam bona memoria Ludouicus Cardinalis Borgia, eum constituit vicarium, dando sibi plenam, & omnimodam potestatem, Ecclesiam Valentiam, & eius membra, in spiritualibus & temporalibus regendis, & gubernandis: quæ verba secundum Bart. l. procurator cui generaliter, numer. 2. de procurat. & ibi Angel. num. 2. Castrensi numero tertio important mandatum cum libera, nec est verum quod Bartol. in hoc communiter reprobat, quia in hoc communiter approbatur, & de hoc est text. in l. si procurator ad vnam Cod. de procurat. vbi Paulus de Castro num. 4. Corneus n. 1. Alex. n. 2. vbi ait omnes ita tenere Ias. n. 11. plena enim & libera idem important: controuersia autem inter doctores non versatur circa clausulam istam, permiste ei, quod facere possit, quicquid ipse facere possit, cum per eam intelligatur datum mandatum cum libera, & in hoc communis opinio est contra Bart. secundum Beroium in alle. q. 25. num. 5.

Nec tunc requiritur expressio aliquorum & specialium, vt patet ex allegatis, quamuis Sbrocius supra num. 9. dicat vicarium Episcopi ex mandato, cui plena potestate, non posse facere exigentia speciale mandatum, nisi quibusdam specialibus expressis, vt dicit glossa in d. c. 2. in fi. sed glossa ibi loquitur in terminis d. c. qui ad agendum.

Tertio aduert. quod clausula, & quod possit omnia, quæ dominus facere possit, importat mandatum cum libera, Bart. in d. l. procurator. nu. 3. Domin. numero 5. & Francus supra, Iason. d. num. 11. Decius in cap. intelleximus num. 70. de iudic. loquens in clausula, quod possit omnia quæ dominus potest. Afflict. decis. 305. Gregor. Monterroso, & Ioannes Gutierrez supra, Azouedo in l. 3. tit. 3. libro 5. recopil. nu. 3. & Monter. Cuenca plures referens decis. Arragoniæ 38. num. 35. ex quibus hæc sententia videtur communis, quamuis

alij contra teneant, & communem opinionem esse contra Bartol. dicat Beroius questione vigesima quinta numero 5. vt per Rotam in dict. Valentina supra adducta num. 72. quæ tamén videtur tenere nostram sententiam.

Quarto aduert. quod clausula & quod promittit habere ratum, & firmum quicquid per procuratorem factum fuerit, non inducit mandatum, cum libera, glossa in l. si procuratorem, ff. de procurator. Bart. in l. 1. num. 6. ff. de officio procuratoris Casarij, Alexand. Bald. Salicet. & Ias. num. 11. in d. l. si procurator, Domin. supra num. 6. Greg. d. l. 19. Couarr. d. c. 6. nu. 4. plures referens, & dicens veriorum, magisque receptam, quamuis contrarium tenuerit Bart. in d. l. procurator. quem sequitur Francus 5.

Quinto aduert. grauem & esse difficultatem, an si Episcopus daret vicario mandatum generale ad omnia, excepta collatione Beneficiorum, seu alia requirente speciale mandatum; per hanc exceptionem, veniant alia requirentia speciale mandatum.

Et videtur vera pars affirmatiua, quia & illa exceptio declarat & ampliat regulam, alias exceptio non esset de regula, prout esse debet, & esset vtilis, & superflua, & ita hanc partem tenent Domin. in d. cap. 2. ad fin. & in dict. cap. qui ad agendum, §. 1. sub n. 2. Alexand. Ias. & Claudius in l. si. ff. quod quod quique iuris, idem Alex. consilio 36. libro 6. Decius in l. 1. num. 25. ff. de reg. iuris, & in cap. consultationi. Goz. consil. 26. n. 49. Tiraquell. de retract. Lignagier in fin. n. 95. Euerardus in loco ab except. ad regul. nu. 3. & 9. & dicit communem Cagnolus eam secutus in d. l. 1. numer. 35. & magis communem Couarr. lib. 2. var. capit. 5. num. 9.

Contrarium tamén tenent Anchar. & Francus 78. in dict. cap. 2. de officio vicarij, & in d. c. qui ad agendum, §. 1. & in Rubrica de regulis iuris in 6. Felinus in c. quoniam frequenter num. 3. vt lite non contestata. Aretin. consilio 8. Crotus 136. num. 28. volum. 1. Modernus in additio. ad Alexand. d. consilio 36. & ad Decium in d. l. 1. Couarr. dicens veriorum d. n. 9. & Sbrocius supra n. 17. & 14. cuius sententiæ ratio est, quod exceptio, non ampliat regulam ad ea, quæ sub regula non comprehenduntur, cum potius veniat ad diminutionem.

Ego in hac difficultate distinguendum & esse existimo, an detur mandatum generaliter, excepta aliqua re requirente mandatum speciale, non dicendo, ad omnia quæ ipse constituens facere posset excepta, & c. sed solum dicendo, ad omnia excepta tali re, & c. an vero detur mandatum generale, ad omnia quæ ipse constituens facere posset, seu potest excepta, & c. i. casu procedet, secunda sententia ex d. ratione, & ex d. c. qui ad agendum. Nam si ad ea quæ requirunt speciale mandatum non potest quis illud dare, per illa verba, & generaliter ad omnia etiam si mandatum exigant speciale, non etiam poterit illud dare per verba generalia excipiendo aliquem casum specialem, etiam si dicat, & generaliter ad omnia etiam si mandatum exigant speciale, excepta verbi gratia collatione Beneficiorum, & c. nam illa exceptio, solum operatur diminutionem. In secundo vero casu procedet prima sententia non ex ratione illius, quæ satis tollitur ex dictis, sed quia verba generalia, ad omnia quæ ipse constituens facere posset, seu potest, importauit mandatum cum libera, vt dictum est n. 74. Quæ distinctio erit aduertenda, nam doctores ista confundunt

- 80 Ex quibusiam ad nostrum^t propositum inferitur, quod vicarius sine speciali mandato, non potest conferre Beneficia c. si. de offic. vicarij in 6. vbi Dd. Dinus in reg. in generali 81. l. 6. Selua de Benef. 2. p. c. 14. Rebuff. in forma vicariatus a nu. 49. Lamber. de iure patr. 2. p. 2. l. 9. 4. art. 1. nu. 4. & 3. p. 2. l. 9. 1. articulo 5. Corraf. d. 2. p. 2. c. 8. nu. 5. Duar. l. 3. c. 7. Cuchus d. iii. 8. ex n. 73. late Sbrocius l. 2. 9. 71. Zerola d. verbo vicarij. §. nono & Zechus dicto §. secundo num. quarto versic. 14. & alij.
- 81 Cum enim ^t vt dictum est, quæ sunt meræ gratiæ vicarius expedire non possit, & collatio beneficiorum, sit quædam donatio. c. relatum de prob. c. post electionem de concess. prob. cum alijs, quæ non venit in generali concessione, seu mandato n. c. generaliter donare valeat is cui bonorum administratio, etiam libera, est concessa l. contra iuris. §. si filius ff. de pactis & l. filius familias ff. de donatio & d. c. fin. cum alijs, de quo videndus Pinelus in l. 3. tit. 3. l. 5. recopil. gloss. 2. & Ioannes Gutierrez de iuramento confirma. 1. p. capite 50. a numero undecimo. Ideo vicarij, seu officiales, beneficia conferre non possunt, nisi collatio beneficiorum ipsis specialiter sit commissæ, vt in d. c. fin. vbi assignatur ista ratio, & quod in generali concessione, nequaquam illa veniunt, quæ non esset quis in specie verisimiliter concessurus, dict. regula in generale cum suis concordant. Eademque ratione, ^t non potest vicarius, sine speciali mandato præsentare ad beneficium, pertinens ad præsentationem Episcopi, Lamber. d. art. 5. num. 2. & Sbrocius qui alios refert d. l. 2. 9. 110.
- 82 Imo data potestate conferendi, ^t non posset præsentare, quia aliud est conferre, aliud præsentare cap. cum in illis, de prob. in 6. nisi esset adiecta clausula generalis, vt cum Paulo cons. 57. p. 1. & Imola in c. fin. de concess. prob. in princ. tradit Rochus verb. honorificum. n. 25. Bertach. in reper. verb. præsentatio fieri non potest. licet contra teneat Lamber. 1. p. 2. l. 9. 4. artic. 4. pro quo facit, quod supradictum est. 1. p. c. 6. n. 31. cui responderi potest, quod iuxta subiectam materiam & modum communem loquendi, dare mandatum ad conferendum, non est ad præsentandum. Cum autem, vt dictum est, ^t ea quæ sunt iustitiæ, & necessitatis expedit vicarius, poterit confirmare electos, & instituere præsentatos, quæ sunt necessitatis, & iustitiæ, c. ex frequentibus de institutio. gl. in d. c. si. de offic. vicarij in 6. verb. non possunt, Roma. singul. 601. Selua, Lamber. Corraf. & Duarenus supra, & Pauin. de offic. & potest. c. sede vacante §. 9. 2. p. n. 2. Cosmas in prag. tit. de collatio. §. item voluit verb. vicario. Probus ad Monach. in d. c. si. n. 4. Couarr. l. 3. var. c. 20. num. 7. doctor Paz in praxi 2. to. 3. precludit nu. 7. Quintanaduennas l. 1. Ecclesiasticor. c. §. n. 7. late Sbrocius plures referens l. 2. 9. 70. & III. Zerola d. verb. vicarij §. 14. & Zechus de Benef. & pers. c. 2. vers. vicarij etiam, & Rota in Ostun. Capellaniæ de anno 1600. infra relata 8.
- 83 parte c. 4. n. 50. Nec contrarium ^t tenet Dinus in reg. 1. l. 6. n. 20. loquitur enim de institutione, id est collatione libera, vt constat ex numero seq. vbi idem dicit de c. sede vacante, quod tamen constat posse instituere præsentatum, vt in capite 1. de institutione in sexto per eum allegato, & ita tenet ibi additio litera H.
- 84 Quamuis ^t Rebuffus in d. forma vicariatus ex nu. 126. & requ. 3. Cancel. verb. aut vicarij perpetuos contra teneat. Et quamuis Zechus de Rep. Ecclesiastica d. c. 23. de vicario Episcopi §. 2. n. 4. vers. 13. dicat, non posse

confirmare electos sine speciali mandato, qui tamen cum ibi n. 3. vers. 12. & d. n. 4. sub vers. 14. teneat non posse sine speciali mandato instituere præsentatum, non loquitur consequenter.

Et ita inter alia quædam, pro parte Episcopi Abulensis de anno 1593. censuit S. Congregatio Concilij, vt in seq. declaratione ad primum, quam habeo authenticam, nempe subscriptam manu illustrissimi Cardinalis Matthæi, & eius sigillo munitam. Illustrissimi & Reuerendissimi domini pro parte Reuerendissimi Episcopi Abulensis supplicatur declarari sequentia, circa quæ dubitare contingit. Primum dubium, An vicarius Episcopi, seu capituli sede vacante, possit instituere præsentatos, absque speciali mandato, prout videtur certum, ex capite ex frequentibus de mandato. & ibi glossa & Dd. & in c. si. de offic. vicarij in 6. Rochus de iure patron. verb. competens qu. 31. Mill. vers. vicarius Episcopi Couarruias lib. 3. var. capite vigesimo numero 7. Moder. de vicario Episcopi lib. 2. quæstione tertia qui plures refert. Nec obstat decretum Concilij sessione vigesimaquarta de reformatione capite decimotertio ibi, nisi Episcopi loci, quia ista verba non excludunt vicarium, nec ad id sunt posita, sed inferiores Episcopo, vt recte aduertit d. M. d. d. n. numero decimo quinto & constat ex capite proxime præcedenti eiusdem sessionis in fine secundo dub. An secularis semel approbatus ab ordinario, ad confessiones audien. vel prædicand. sit semper approbatus, & an approbationes, & licentias datas, possint ordinarij pro libito renouare. Tertium dub. An secularis, sine regularis, approbatus audien. Confessiones certi ceteris personarum, & extra illam Ecclesiam, virtute Bullarum. Quartum dub. An obtinens parochiale beneficium in vna Diocesi possit in alia, absque ordinarij loci approbatione eligi in confessarium, ab habentibus priuilegium vigore iubilæi eligendi confessarium idoneum, vel ab habentibus licentiam a suo parochio: quod ita videtur, quia is generaliter & absolute est approbatus a Concilio, & cum alijs docet Candelabrum aureum 1. parte de confessione n. 28. licet alias approbatus in vna Diocesi non censeatur approbatus in alia, vt S. Congregatio declarauit. Quintum dub. An matrimonium contractum coram parochio excommunicato, denuntiato, vel notorio clerici percussore, vel alio sacerdote, de eius licentia valeat. Sextum dub. In Episcopatu Abulensi, est consuetud. tenendi Beneficium curatum, vel simplex, simul cum Capellania in eadem Ecclesia, dubitatur. An stante Concilio id fieri possit. Septimum dubium, præsупposito quod examinatores debeant denuntiare, quot idonei reperi fuerint ad parochialem, Episcopus autem seu vicarius, debet eligere digniorem. dub. an examinatores debeant denuntiare idoneos cum expresse, quis sit magis idoneus, absque eo quod ipsi eligant, alias enim quomodo Episcopus intel. liget, quis ex illis sit magis idoneus, præsertim literatura. Octauum dubium, An priuilegium regularium, quod non teneatur seruare interdicta in aliquibus diebus tantum veluti in festis suorum ordinum, sint contrarij Concilio & sublata. Nonum dub. An ad derogationem sacri Concilij Trid. sufficiat, Papam contra illud rescribere absque illius speciali, vel generali derogatione, vt Pius V. declarasse dicitur. Ad primum Congregatio Concilij censuit, quod si non habeat vicarius mandatum limitatum, sed generale, vique instituere præsentatos potest. Ad secundum censetur approbatus, donec fuerit renouatus, & renouari potest cum eam, quam sufficere esse notam Episcopo. Ad tertium non potest. Ad quartum minime potest. Ad quintum valet. Ad sextum consuetudo est sublata. Ad septimum examinatores debent renuntiare,

fiare quocumq; idonei iudicati fuerint, Episcopus autē debet magis idoneum eligere. Ad octauum, privilegia si ante Concilium concessa fuerint, vix reuocata existunt. Ad nonum si supplicatio manu Papae signata fuerit, non requiritur nec specialis, nec generalis derogatio. Hier. Card. Matthaeus.

88 Et id procedit etiam, si esset locus † gratificationi inter plures praesentatos, aequē idoneos, nam adhuc potest vicarius constituere. ad dicta c. praecedenti a. n. 73. & ita videtur sentire Rota in vna Calagurritana Beneficij de Hero. 17. Octo. 1. 80. coram sanctissimo Clemente VIII. vt in decis. seq. quae sic erit accipienda, domini cum praesupposito quod mandatum sit in forma probandi, teneuerunt vicarium potuisse gratificare, & gratificasse, pro indubitato etiam habuerunt, quod hac facultas gratificandi, possit ab Episcopo pro vicario committi, quia nullibi reperitur quod sit electa industria persona, quia ad hunc effectum oportet, quod adsint verba importantis personalitatem. ad not. in capite fi. § is autē vbi Dd. de officio delegato Dd. in l. prima vbi Ias. num. c. vigesimonono & vbi etiam Purpur. numero 500. ff. de officio eius, cuiusmodi non sunt verba, quibus iura vitur in hac materia in capite enim. cum autem de iure patr. solum dicitur, iudicio Episcopi credimus relinquendum, quae verba arbitrium boni viri important. Felinus in cap. i. sub numero quinquagesimo primo de constitutione, non autem personalitatem, in capite qui eodem titulo dicitur, ordinet antistes Ecclesiam, sicut melius eam secundum Deum viderit ordinandam, quae verba nullam, & ipsa personalitatem significant, nec facit quod dicat prout secundum Deum est ordinanda, sicut etiam collationes omnes, secundum Deum, faciendae sunt personis idoneis, & hinc est quod Decius consilio 130. in principio praesupponit pro absoluto, quod Vicarius potuerit gratificare, quod autem Episcopus etiam hanc facultatem concesserit, liquet ex lectura mandati, in quo datur facultas dispensandi, conferendi, & subyiciendi clausula generalis, vt possit omnia alia, quae includit si non maiora saltem similia, capite qui ad agendum de procurator. in 6. clemen. vndecima potest eodem titulo, idque tanto magis, quia ratio cur in generali deputatione vicarij non venit facultas conferendi est, quia mera est gratia, & donatio, quae non venit in generali mandato capite fin. de officio vicarij in sexto. gratificatio autem non est mera gratia, ex quo vni ex praesentatis tenetur ordinarius gratificare, Rebuff. ad concord. de collatione § statuimus. i. verb. gratificare, per l. vnum ex familia §. i. de delegatis 2. & consequenter tanto facilius sub huiusmodi mandato comprehenditur. quod autem gratificauerit appareat, quia promittit sententiam, ad fauorem Didaci, quae cum non possit esse iusta ex alio capite quam ex isto, debet ex hoc censeri lata, cum ea ex actis interpretationem, & declarationem recipiat. ait prator. §. si iudex, & ibi Barr. nu. i. de re iudic. semper enim sententia praesumitur lata ex ea causa quae reuera apparet in actis. l. si quis ad exhibendum de except. rei iudic. l. haec enim in prin. de suspect. tutoribus Alex. conf. 66. n. 2. l. 5. Nec obstat verba sententiae, quia licet vicarius in ea dicat, debemus pronuntiare, refert tamen se ad acta, ex quo dicit, quod ex actis appareat. liquet ergo ipsum factum pronuntiasse ex causa, de qua in actis constat, & consequenter ex capite gratificationis, & vsusfruct. verbo illo debemus, quia tenebatur vnum ex huiusmodi praesentatis eligere, non obstat in collatione dicat secundum numerum, quia numerus etiam hoc casu seruit, cum requi-

rat quod praesentandi sint filij patrimoniales, & sunt iudici Beneficiati, vt ad integrum ascendant, & haec omnia dixerunt, tanto magis admittenda esse ad effectum sustinendi actum leg. tertia. de milit. testament. leg. quoties, de rebus dubiis, nunquam enim fit relatio ad id per quod actus non sustinetur, Bartol. post glossam in l. cum vulgari de dote praelegata, Decius in capite secundo requiris sub numero tertio vers. 5. non debet fieri de appell.

Dicit autem in d. declaratione † Abulen. si nō habeat vicarius mandatum limitatū, sed generale, quia cum vicarius accipiat potestatem ex commissione Episcopi, capite fin. de officio vicarij in 6. Decius cons. 66. num. 4. Sbrocius lib. 2. g. 112. numero 5. & diximus supra numero vigesimo quarto potest Episcopus aliqua sibi reservare, quae alias venirent in generali mandato, & illi interdicere, ne de aliquo negotio se intromittat, Capella Tolos. dec. 481. & ibi Aufr. Sbrocius dicta questione 112. numero sexto & questione 131. numero tertio, Rota decis. 297. parte secunda diuersor. numero 2. & 3. vbi dicit, quod in mera facultate, & voluntate Episcopi consistit tribuere vicario facultates amplas, vel coarctatas, nam quilibet committēs iurisdictionem suam alteri, potest eam limitare, vt sibi libet, &c.

Sed contra praedictam resolutionem, † & d. de declarationem S. Congregationis facit difficultatem. i. quod alias literis Cardinalis S. Sixti datis 4. Feb. 1581. in vna Placentina fuit scriptum, Congregationem Concilij declarasse, quod mortuo Episcopo, vicarius generalis sede vacante, nullum ad hoc habens speciale mandatum, non potuerit instituere contra ea quae scripsit Pavinus in suo tract. vt habetur in declarationibus super d. ca. 13. sess. 14. de reform. declarat. 14.

Secundo, quod alias in simili † de excommunicationibus, ad finem reuelationis aut pro rebus sub tractis, quas Concilium sess. 25. de reform. c. 3. statuit, a nemine prius, praeterquam ab Episcopo decernendas. S. Congregatio censuisse videtur, ita demum a Vicario generali Episcopi, posse decerni, si ad id habeat speciale mandatum, vt apparet ex seq. declaration. super d. c. 3. Prima, vicarius generalis, & ad id facultatem habens ab Episcopo, potest sine praenotia cognitione facta ab ipsomet Episcopo, excommunicationes ad finem reuelationis, pro rebus deperditis decernere, dum tamen ipse vicarius causa cognitionem adhibeat. Sed alij dubitabant ex illis verbis, a nemine prius praeterquam ab Episcopo, quia taxatina alios excludit. Congregatio verum sub die 25. Feb. 1583. primam firmam resolutionem. Secunda, ibi, praeterquam ab Episcopo, vel vicario ex speciali mandato non alias, vt habetur in d. declarat. super d. c. 3. ergo similiter in proposito cum Concilium d. c. 13. sess. 14. statuat, quod non liceat patrono aliquē ad beneficia, nisi Episcopo loci praesentare, &c. non poterit fieri praesentatio Vicario generali, nec valebit institutio, nisi ad id habeat speciale mandatum.

Respondetur tamen primae difficultati, quod esto dicta declaratio sit certa, standum est declarationi Abulen. cum sit posterior, nec de eius certitudine possit dubitari, quia vt dixi, eam habeo authenticam maxime cum sit iure confirmior. Item de certitudine illius dubitari potest, ex d. declaratione Abulen. & ex dictis capite praecedenti n. vigesimo quinto & vigesimo octauo.

Secundae difficultati † poterat responderi, quod in terminis d. c. 3. sess. 15. quamuis non excludatur vi-

carius, requiritur tamen speciale mandatum propter verba maxime fortita, enixa & geminata, quibus Concilium ibi referuat Episcopis facultatem decernendi dictas excommunicationes, ibi, *a nemine prorsus praterquam ab Episcopo, &c.* & ibi, *sed totum hoc in eius arbitrio & conscientia sit positum*, & in terminis d.c. 13. non sunt verba ista fortita & enixa.

⁹⁴ Sed verius existimo, Vicariū generalem posse decernere dictas excommunicationes, & sine speciali mandato, ut tenent Sylva nuptialis li. 3. n. 28. Probus Monach. in c. 2. de constitutionibus in 6. n. 32. Bernar. Diaz reg. 243. & sic etiam stante Concilio Enriquez in sum. l. 13. c. 17. §. 4. Man. Rodriguez in sum. l. 1. tom. 6. 79. n. 1. Sbrocius l. 2. g. 171. Zerola d. verb. vicarius. §. 17. Frechilla de excomm. art. 2. 2. p. n. 5. Suarez 5. tomo disputat. 20. sect. 1. n. 2. Thom. Sanchez d. l. 3. disputat. 29. g. 2. n. 16. Mar. Anton. Genuen. ca. 1. n. 1. dicens, fuisse declaratum à S. Congregatione, ac servari in curia Archiepiscopali Neapolitana, & etiam Ioan. Gutierrez Cano. g. l. 1. c. 11. 8. quamvis dicat, quod ex dicta prima declaratione requiritur, ut habeat vicarius ad hoc speciale ab Episcopo mandatum, nisi verba illa, & ad id facultatem habens, &c. referantur ad facultatem Vicariatus generalem.

⁹⁵ Nam reuera illa verba Concilij & non excludunt Vicarium, sed sub nomine Episcopi comprehenditur, ex adductis supra n. 52. & sunt posita ad excludendos inferiores Episcopos, etiam habentes Episcopalem iurisdictionem, & exemptos, ac etiam nullius Diocesis, quicquid dicat Suarez supra, ut censuit Congregatio, dicens recurrendum esse ad sedem Apostolicam, pro dict. excommunicationibus ad loca exempta, & nullius Diocesis, in quibus Episcopi non habent iurisdictionem, Mar. Ant. Genuen. d. ca. 1. n. 2.

⁹⁶ Quamvis Bannez 2. 2. q. 66. ar. 6. & vers. dubium est, velit per illa verba excludi vicarium, ita tamen quod si ex commissione Episcopi, dentur tales excommunicationes à suo vicario, factum tenet, quia Concilium non dixit, quod si secus factum fuerit totum sit irritum, & inane, peccabit tamen Episcopus contra mandatum Concilij, si sine causa virgine committat huiusmodi excommunicationes suo vicario, in quo Bannes non bene loquitur, nam ut diximus non excluditur vicarius per illa verba, & si excluderetur ut ipse putat, factum non teneret, & nunquam posset Episcopus illi committere huiusmodi excommunicationes, &c.

Et ita censuit S. Congregatio Concilij, & ut in sequentibus declarationibus super d. c. 3. Prima Elboren. Vicarius Episcopi potest concedere liras montanales, de quibus in presenti decreto. Secunda, Vicarius generalis Episcopi, potest has excommunicationes decernere, adhibita causa cognitione, nec indiget speciali mandato Episcopi. Tertia, stante hac declaratione querebatur, an eadem potestas competat vicario capituli sede vacante, Congregatio censuit affirmativè, quia ad Capitulum transiit ea que sunt iurisdictionis necessaria, ut est excommunicatio die 14. Augusti. 1586.

⁹⁸ Nec obstant declarationes & in contrarium adductæ n. 91. Quia ad primū respondetur, quod illa verba, & ad id facultatem habens Omittit dict. responsione Ioan. Gutier. ponuntur ad excludendum Vicariū generalem, habentem in hoc facultatem limitatam, seu ablatam ab Episcopo, qui non potest has excommunicationes decernere, ut per Ioan. Gutierrez, ibi n. 10. & Enriquez supra in glossa litera, C. Ad secundā respondetur, illam non videri certam, & magis ita-

um esse adductis n. 97. Quæ videntur magis certæ & iuri conformes, & testatur Mar. Ant. Genuen. supra d. c. 1. n. 1.

Sed an sicut Vicarius Episcopi, sine speciali mandato & potest instituire, ita etiam possit iudex causæ delegatus. Dicerem est non posse, sed solum pronuntiare esse instituendum, ut fuit resolutum in vna Iuuenacen. Beneficij. 15. Decemb. 1593. coram D. Mantica, & fuit dictum in ead. coram eod. 23. Maij eiusdem anni, & in Ostunen. Capellanæ de anno 1600. infra relata. 8. p. c. 8. n. Facit et. super eo de officio deleg. Lambertus de iure patron. 3. parte 2. lib. 9. prima art. 9.

Nec obstat *elementina* & auditor de rescrip. quæ procedit & habet locum, etiam in gratia commissæ ordinario, in forma dignum, ut fuit resolutum in causa Legionen. Canonatus 28. Octob. 1574. coram Sanctissimo Clemente VIII. Cæsar de Grassis dec. 125. n. 9. & Calagurritana Prioratus 10. Maij. 181. coram D. Cantucio quæ est 2. p. diuersorum de rescrip. 287. & in Abulen. Beneficij. 4. Iulij. 1597. coram D. Lita infra adducta p. seg. c. 2. n. 55. Nam d. clem. solum procedit, in auditoribus Romanæ Curie glossa 2. ibi. & Cardin. 2. opposicione, & fuit dictum in dictis causis Iuuenacen. & Ostunen. & tradit posthæc Gonçal. gl. 23. d. n. 14. vbi ait d. clementinam non procedere in auditore cameræ.

Sed nihilominus contrarium seruatur & in praxi, nam semper videmus delegatos à Nuntio, in causis Capellaniarum, & beneficiorum iuris patronatus, in gradu appellationis, facere institutionem, & collationem. Quæ praxis videtur posse saluari, & sustineri, ex clausulis commissionum cum incident. dependen. emergent. annexis, & connexis, &c.

Poterit etiam Vicarius conferre beneficia ex causa permutationis resignata, si potestatem recipiendi resignationes, ex causa permutationis ab Episcopo habeat, ut tenent Domin. in d. c. a. fin. de officio vicary in 6. n. 10. Corrasius d. 2. p. c. 8. n. 2. & Zechus d. c. 2. de benef. & pensio. vers. vicarius etiam, quia tunc collatio non est voluntatis, sed necessitatis, & unico de rerū permutatione in 6. & clem. unica eod. tit. & quia verisimile est, quod Episcopus dando potestatem recipiendi resignationes, ex causa permutatis, voluit dare potestatem faciendi collationem, quæ necessario illis debet fieri, maxime quia in permutatione eodem contextu solet admitti vtriusque renuntiatio, & pariter fieri vtriusque collatio, referunt Colmas in d. §. item voluit. de collatio. verb. vicario, & Selua 2. p. g. 14. n. 4. & qui tamen ibidem tenent, non posse vicarium generalem sine speciali mandato, conferre beneficia nominatis, quamvis talis collatio non sit libera, sed necessaria, quod etiam tenet Rebuffus de nominatio. g. 17. n. 26. alias 7. & sic videntur tenere contra istam doctrinam saltem quod attinet ad primam rationem, quod ista collatio competat vicario tamquam necessaria, & ad quam rationem non procedit consequenter Corrasius, qui 4. p. c. 4. n. 13. tenet non posse vicarium, sine speciali mandato, conferre beneficia nominatis.

Et contrarium in proposito & tenet Rota dec. 1. 109 de renuntiatione, alias 43. in antiquis Calderinus conf. 3. de renuntia. Roman. conf. 330. numer. 5. vbi Horatius Mandosius litera L Felinus in c. audius nu. 13. de prescrip. Staphileus de literis gratia tit. de variis modis vacationis. §. resignationis modus ex n. 23. Rebu. in praxi in forma vicariatus num. 105. 106. & 107. & in reg. 13. Cancel. verb. aut vicarios perpetuos, & Sbrocius libro

libro secundo qu. 17. n. 9. 13. & 14.

108 Sed mihi placet sententia Domin. t. & sequacium videlicet quod Vicarius generalis, cui Episcopus dedit facultatem recipiendi resignationes, ex causa permutationis, potest conferre beneficia sic resignata permutantibus, maxime ex prima ratione, nempe, quia ista collatio non est voluntatis, & libera, in qua loquitur in d. c. si de offic. vicarij in 6. sed necessaria, ut recte tradit Domin. in fin. num. 101 & sequuntur Belam. decis. 94. & Cuchus d. tit. 8. nu. 83. Quæ ratio magnam vim facit Staphileo supra, quamvis dicat, quod propter auctoritatem dominorum transeat d. decifio. Et consequenter t. verius videtur Vicarium ex generali mandato, posse conferre beneficia nominatis, & facere aliam quamlibet collationem necessariam, ut videtur tenere Probus ad Monach. in d. c. si n. 5. vers. pro præmissis. & faciunt tradita c. præced. a n. 55. de capitulo sede vacante, non tamen poterit etiam hodie stante Concilio Triden. conferre parochiales Ecclesias, quia earum collatio non est absolute necessaria, ex ibi dictis a nu. 79. Poterit tamen conferre beneficia patrimonialia, etiam cum conferantur absque aliqua præsentatione vel electione alterius ex ibi dictis, licet contra teneat Gonzalez glossa 9. §. 1. num. 78.

110 Si vero solum haberet facultatem admittendi resignationes, non addito etiam ex causa permutationis, non posset vicarius admittere resignationem ex causa permutatis, quia aliud est admittere resignationes, aliud dare auctoritatem permutare volentibus, ut sit in admisione resignationis ex causa permutationis, & ita videtur tenere Rebuffus in d. forma vicarij numer. 104. ex c. quæsum de rerum permutatione Zecrola d. verb. vicarius. §. 10. qui tamen variat. 2. p. verb. capitulum. §. 7. Quamvis Petrus de Perusio de permur. benef. t. 2. p. 6. nu. 23. alias. 40. contrarium videatur velle, ait enim, quod si tale esset Beneficium, quod posset renuntiari in manibus inferioris ab Episcopo, quia talis inferior haberet potestatem instituendi, tunc in talibus Beneficiis permutandis, vicarius Episcopi auctoritatem interponere posset, qui haberet eandem ordinariam potestatem, quam & Episcopus.

112 At Vicarius speciale mandatum t. habens, sine dubio confert beneficia etiam liberæ collationis, ut in d. c. si de offic. vicarij in 6. de quo ultra Dd. ibi, videndi sunt Pauinus 10. q. 2. p. n. 31. Rebus in d. forma vicariatus, ex n. 49. Cuchus d. l. 2. tit. 8. a nu. 74. cum multis seg. Sbrocius l. 2. ex q. 7. 1. vsque ad 110. Zechus de repub. Eccl. d. c. 23. de vicario Episcopi. §. 2. n. 4. ver. 14. & vide d. p. seq. c. 2. n. 2. 4. & 25.

113 Quod autem dicitur, speciale debere esse mandatum conferendi, t. intellige, ut non tamen ad certa Beneficia vacatura, vel ad conferendum certis personis sit, Hoc enim non valeret, sed solum specialiter exprimi debet, quod facultas ei datur conferendi beneficia. Debet tamen esse generalis, Rota decif. 5. de offic. vicarij in nouis. & ibi additio gl. in ca. præsent. §. prohibemus verb. cuiuscumque de offic. lega. in 6. & ibi Dd. Pauin. d. n. 31. Rebus sup. n. 12. & 58. & tit. de vicariis Episcoporum a n. 19. & d. reg. 12. verb. vicarios perpetuos, Rosini. de benef. c. 10. n. 5. P. Greg. c. 38. n. 4. Cuchus d. tit. 8. n. 78. Fran. Marc. q. 995. n. 4. Sbrocius lib. 1. q. 53.

114 Generalis tamen est si data esset ad conferen. Beneficia certi loci, seu certæ partis Dicecesis dummodo ibi sint plura Beneficia secundum Rebuffum d. tit. de vicariis Episcoporum n. 23. & Rosini. supra n. 6.

et 7. aut ad conferendum beneficia in certis mensibus vacantia, Cuchus supra nu. 203. aut ad conferendum beneficia simplicia tantum, aut curata tantum aut beneficia certi valoris, aut vacantia per mortem vel resignationem, Rebus in dict. forma vicariatus n. 12.

Et sufficit ad conferen. t. habere mandatum generale cum libera, Bart. seu Cinus in repetit. l. 1. ff. de officio procuratoris Cesaris n. 10. Paulus in l. procurator, cui generaliter libera in fin. ff. de procurator. Ferretus conf. 382. n. 2. & 3. t. qui idem ait in habente mandatū cum clausula quod possit omnia facere; quæ posset constituens si personaliter a se esset; nam ista verba mandatum cum libera præ se ferunt, ex eisque id concessum videtur, quod sine speciali mandato expediri non posset, ut diximus supra n. 74. Vnde non videtur verum, t. quod ait Flaminius Parisius de resignatione benef. l. 9. q. 7. n. 34. quod vicarius Episcopi non poterit conferre, etiam ex amplissima facultate ei data ab Episcopo faciendi omnia & singula quæ ipse Episcopus, & etiam si requirant speciale mandatum, & c. nam ista verba importare videntur speciale mandatum ex dictis.

Sed mihi verius videtur non solum t. quod ait Flaminius ibi, sed etiam ad conferendum non sufficere mandatum generale cum libera, ex tex. qui videtur expressus in d. c. si de offic. vicarij in 6. ut patet ex eius verbis, & ratione, ibi, nec regulariter donare valeat, cui bonorum administratio etiam libera est concessa, & c.

Rursus, Episcopus non potest dare facultatem, conferendi beneficia, nisi vicario suo, seu Officiali generali, glossa in d. §. prohibemus, verb. cuiuscumque, & ibidem Francus, & alij. Idem Francus in d. c. fin. de officio vicarij, Rota d. decif. 5. & ibi add. Papam, n. 8. Selua 2. p. q. 21. Rebuffus d. tit. de vicariis Episcoporum, ex n. 15. & in forma vicariatus ex n. 2. Covarruias lib. 3. var. c. 20. ante n. 7. Quintanaduēnas l. 1. Ecclesiasticon. c. 5. n. 7. & Sbrocius l. 1. q. 52.

Et debet esse Vicarius generalis, non t. solum in spiritualibus, sed etiam in temporalibus, Rota d. decif. 5. n. 2. Pauinus d. n. 10. n. 31. Milli. in reper. verb. vicarius Episcopi, Rebuffus d. tit. de vicariis n. 18. & in forma vicariatus n. 15. & 16. & Sbrocius l. 2. q. 90. Nam Vicarius generalis is tantum dicitur, qui in spiritualibus, & temporalibus est creatus, Rebuffus d. n. 18. & 16. & tit. de deuolut. n. 59. Pauinus d. qu. 10. n. 5. & videtur de mente Cuchi supra n. 60. Et idem tenet Bonifacius in clemen. & si principalis de rescrip. n. 28. ubi ait quod Vicarius generalis, circa spiritualia non potest impetrari per rescriptum, quod etiam Pauinus dict. n. sexto.

Sed ego verius existimo, sufficere quod sit generalis Vicarius in spiritualibus iuxta subiectam materiam collationis Beneficiorum, quæ est spiritualis, quod videtur tenere Papazon. ubi supra, nam & vicarius Episcopi in spiritualibus, dicitur generalis, ut in c. cu nullus vers. Episcopo de repon. ordinat. in 6. & in S. Concilio Triden. t. 4. §. 13. de reform. ca. 1. 2. 3. & 4. & in breuib. summi Pontificis, cum aliqua committuntur Episcopis, seu eorū vicariis, vicarij generales in spiritualibus appellantur, dicendo sic venerabili fr. Episcopo Abulen. siue dilecto filio eius, vicario in spiritualibus generali, teste Marchesano de commissio. p. 2. c. 6. de commissione appell. n. 38. ita Sbrocius dict. l. 1. q. 2. §. 26. 27. & 49. & Thomas Sanchez de maritim. d. l. 3. d. 1. §. 29. n. 11. & etiam in Bullis, & literis Apostolicis, aliquando vicarius in spiritualibus, gene-

ralis appellatur, & ei literæ diriguntur, ut patet ex Flaminio Parisio *de resignat.* l. 8. §. 7. 1187 ubi ponit tenorem Bullæ in forma dignum, directo Vicario in spiritualibus generali.

124 Vnde apparet non esse verum quod aiunt Bonif. t. d. n. 28. & Paulinus d. n. 6. quod maxime conuincitur ex d. c. 2. sess. 13. S. Concilij, ibi, *seu illius etiam Vicario in spiritualibus generali.* Ex quo apparet vicario in spiritualibus generali, posse causas per rescriptum Apostolicum committi, & consequenter commissa vicario seu officiali simpliciter, poterunt per vicarium in spiritualibus generalem expediri, licet non vicarius in temporalibus.

125 Et sufficeret esse Vicarium generalem certi loci, ut posset ei committi facultas conferendi beneficia illius loci, Rebuffus d. tit. de vicariis n. 23. & 24. & Sbrocius d. l. 1. q. 53. n. 5. Licet alias non sit vicarius generalis.

126 Poteritque vicarius habens facultatem conferendi beneficia t. illa conferre, etiam extra Diocesim, sicut Episcopus potest, Rota decisione 5. c. ultima de officio vicarij in antiquior. Dominicus in d. c. si ad si. Cosmas in d. 5. item voluit de collat. verb. vicario, Paulinus l. 9. 2. p. n. 7. Boerius decisione 30. Rebuffus in d. forma vicariatus n. 227. & in d. reg. can. 13. verb. aut vicarios perpetuos vers. ultimo sciendum est, & de nominatione qu. 14. n. 46. & 109. alias 27. & 65. Lambertus 2. p. 2. l. 9. 2. artic. 6. n. 3. Corrasius d. c. 8. n. 3. Rosin. de benef. c. 10. n. 16. Couarruias l. 3. var. c. 20. n. 8. Cuchus d. tit. 8. n. 98. Menochus de arbit. libro primo questione 43. n. 19. Flaminio Parisius de resignat. lib. 7. q. 24. n. 32. Sbrocius l. 2. q. 102. & 103. Zerola in praxi Episcopali l. p. verb. Beneficia §. 9. & 2. par. eodem verb. §. ult. & Thomas Sanchez d. l. 3. disput. 34. n. 2. & dicit æquum Anastasius Germon. de indultis Car. d. §. tibi quoad vixeris n. 89. & probatur ex c. statutum de prob. in 6. per argu. ab speciali, & tradit posthæc González glossa 62. a n. secundo.

127 Quamvis contrarium teneat Bald. in l. 2. n. 1. de officio proconsulis Barbatia in c. nouit de offic. legati Francus in d. c. fin. n. 3. & Francus Marcus dec. 117. in fin. p. 2. & dubitare videatur Ripa de peste remedio ultimo n. 51. & seq. ex eo quod commissio facta ab inferiore à principe, seu iurisdicção etiam voluntaria ab eo concessa, nunquam potest exerceri extra territorium committentis, seu concedentis, ut tenet Bartholus in libro primo ff. de officio proconsulis num. primo, & in libro primo Codice de summa Trinitate num. quadragesimo ex d. libro secundo versiculo apud legatum de officio proconsulis & sequenti, Pacianus de probatione libro secundo capite decimo octauo à numero 12. alios referens.

128 Sed ratio nostræ sententiæ est, t. quod iurisdicção voluntaria cuius est collatio beneficiorum exerceri potest extra territorium d. l. 2. Dd. in d. ca. nouit. l. a. in l. si ff. de iurisdicção omnium iudicum n. 6. Couar. & alij sup. & nulla congrua ratio potest assignari, quominus eius vsus liceat vicario, sicut Episcopo, ut inquit Couar. ibi, nec refert quoad hoc sit ordinarius, t. vel delegatus, ut recte inquit Thom. Sanchez supra.

129 quamvis Rota, Domin. Cosmas, Boerius, Corras. Sbrocius, & alij supra, se fundent in hoc, quod vicarius, sicut Episcopus, sit ordinarius, quod nō est absolute verum in collatione beneficiorum, cum non veniat in generali mandato, ut supradictum est. Nam iurisdicção voluntaria, etiam delegata, seu concessa ab inferiore à principe, recte potest extra territorium exerceri, cum militet eadem ratio ac in ordinaria,

nempe quod nulla sit iniuria iudici illius territorij, cum absque strepitu, & figura iudicij exerceatur.

Nec obstat d. l. 2. vers. apud legatum, quia respondetur ibi non dici, quod apud legatum proconsulis habentem iurisdicçãoem, nemo possit manumittere extra territorium, sed quod apud legatum proconsulis nondum ingressi prouinciā, nemo potest manumittere, siue in prouincia, siue extra, quia non habet iurisdicçãoem, eo videlicet, quod proconsul antequam prouinciā ingrediatur, mandare iurisdicçãoem legato suo non potest l. obseruare. §. post hac. ff. eod. tit. de offic. proconsulis & ita procedit l. apud proconsulem. ff. de manumissis vindicta, cuius verba ibi, ex quo prouinciā ingressus est, referuntur ad proconsulem, non ad legatum, & ita accipiendus est primus intellectus Accursij in d. l. 2. verb. talem, & Tho. Sanchez sup. n. 5.

Vnde non solum confessores ordinarij, t. vt parochi, possunt audire confessiones subditorum extra parochiam, seu Diocesim, sed etiam delegati, vt tenent plures, quos refert & sequitur Tho. Sanchez d. n. 2. summa Corona. 4. p. c. 6. de Sacram. Pœnitentiæ n. 52. l. dub.

Quod tamen hodie stante Concilio t. Trid. sess. 25. c. 15. de reform. intellige, dummodo isti delegati, sint approbati in Diœcesi, in qua audiunt huiusmodi confessiones, nec sufficit approbatio alterius Episcopi, etiam si ille sit alias Episcopus pœnitentis, vel confessoris, ut recte tenet Io. Gutierrez Cano. q. l. c. 27. Zerola in praxi pœnitentiali, c. 16. §. 9. & Sorbo in compendio mendicantium verb. absolutio, in resolutionibus absolutiois par. 62. & hoc intendit declaratio S. Congregationis data Archiepiscopo Valentino, quam refert, & vidisse ait Man. Rodriguez in explicatione Bullæ Cruciatæ §. 9. n. 5. his verbis, Congregatio Concilij respondit, approbatum ab alio, quā à Valentino Episcopo in Diœcesi Valentina, non censi approbatum ab Ordinario. De qua sit mentio in declaratione Abulensium supra adducta num. 87. ad quartum, quicquid post alios dicant t. Bartholus Ledesma in summa Sacram. de Sacramento, Pœnitentiæ difficultate vigesima tertia & Petrus Ledesma in summa de Sacramento Pœnitentiæ cap. duodimo & decimotertio Enriquez in summa libro sexto capite sexto §. septimo & libro septimo capite duodecimo §. quarto Graffius in decisionibus aureis casuum conscientie libro primo capite decimotertio, numer. quadragesimo quinto summa Corona dist. num. quinquagesimo secundo dubio secundo Ludouicus Lopez in instructione conscientie secundo tomo secunda parte capite octauo Vega in summa parte prima capite sexagesimo secundo casu 41. & in elpeio de Curas c. undecimo num. 280. & 337. Antonius Gomez in explicatione Bullæ ad 10. clausulam num. octauo & nouissime Suarez 4. tomo disputatione vigesima octaua sectione sexta & septima & facit clement. dudum de sepul. tex qua religiosi iuxta illam expositi, non possunt audire confessiones extra Diœcesim, in qua sunt expositi, ut tenent Sylu. verbo confessor. l. qu. 14. & confessor. 2. questione prima & tertia Nauarrus in manu cap. 27. numer. 266. Ludouicus Lopez d. 2. 10. 2. par. c. 2. de clauibus, & alij relati per Thomam Sanchez supra numero 1. quamvis alij quos ipse refert & sequitur num. 2. & Enriquez d. lib. sexto c. septimo §. primo summa Corona d. 1. dub. & Vega d. cap. 62. casu 17. & d. n. 337. ad finem. contrarium teneant.

Vnde etiam quamvis interesse t. matrimonio, non sit proprie actus iurisdicçãois, & ideo matri-

monium contractum coram paroco excommunicato, denuntiatio, vel notorio clerici percussore, vel alio sacerdote de eius licentia valer, vt censuit S. Congregatio in d. declaratione Abulen. adducta nu. 37. ad 5. & tenet Vgolius de simonia tab. 1. c. 12. §. 3. num. 2. qui ita declaratum audiuisse ait à S. Congregatione anno 1594. Enriquez libro 11. c. 3. num. 4. & 5. & Thom. Sanchez d. l. 3. disput. 21. & disput. 30. n. 10. vbi vide. Ex quo obiter conuincitur quod docet Suarez 5. tom. disput. 14. sectio. 1. n. 6. & 7. de licentia data à paroco excommunicato, ad administran. Sacramentum Extremæ vnctionis, & de literis dimissoriis, datis ab excommunicato. Tamen cum reducatur ad iurisdictionem & voluntariam, non solum proprius parochus alicuius contrahentium potest assistere matrimonio, valide & licite, in aliena etiam parochia, seu diocesi, vt recte tradit Thom. Sanchez d. l. 3. disput. 19. post alios quos refert, sed etiam priuatus sacerdos, cui parochus committit, seu concedit licentiam vt assistat matrimonio, potest similiter assistere extra parochiam committentis, seu diocesim, quicquid dicat Nau. cons. 14. de clandestina desponsa. vt recte docet idem Thom. Sanchez d. l. 3. disput. 34. & est declaratio S. Cong. 16. Febr. 1595. quæ sic ait. *An validum censeri debeat matrimonium celebratum in parochia mulieris, coram alio sacerdote, de licentia parochi viri, præsertim vbi parochus sunt diuersa Diocesis?* Cong. censuit censeri validum.

138 Sed est difficultas, An sicut collatio Beneficiorum, tam per Episcopum, quam per Vicarium potest fieri extra Diocesim, possit etiam fieri institutio præsentati, seu confirmatio electi. Et non posse tenet Thom. Andreas in capite si. de officio vicarii in sexto Cardinalis & Abb. num. 5. in d. cap. nouit. de offic. leg. quia hæc exigunt causæ cognitio, vt in c. si. de elect. in 6. sequitur Rochus verb. competens §. 34. & pro hac sententia citatur etiam Arch. in c. qui in aliquo §. 1. dist. & Zerola sup. ait, non posse fieri collationem extra diocesim in contradictorio iudicio.

140 Sed Archidiacon. ibi potius videtur tenere & contrarium cum Vincentio quem refert, quod etiam tenet Baldus vltimi in Episcopo in dicto lib. 2. de officio proconsulis, & Boer. d. dec. 30. & Sbrocius d. g. 113. quia etiam institutio, & confirmatio, est voluntariæ iurisdictionis.

141 At Domin. in d. cap. fin. & de officio vicarii in 6. n. 8. ait se credere quod opiniones possent reduci ad concordiam, quia quædam est confirmatio, seu institutio, quæ fit contradictorio iudicio, vt quia iudicium est agitatum inter partes, & tunc quia confirmatio debet fieri in forma diffinitivæ sententiæ, vt not. in gl. verbo manes in d. c. fin. de elect. in 6. ideo talis confirmatio, seu institutio, non poterit fieri extra territorium, & ita procedat prima opinio, nisi esset facta de consensu iudicis territorij, & partium litigantium, &c. Quædam est confirmatio, seu institutio, quæ non fit in contradictorio iudicio, vt quia nullus comparuit ad contradicendum, & tunc posset procedere alia opinio, quia talis confirmatio, seu institutio, posset fieri sine causæ cognitione, vt notat Lapus post lo. Andr. in d. cap. si. de elect. in 6. & tenet Innoc. in c. si celebrat. de clerico excom. in addit. nec obstat si dicatur inquit Domin. quod requiratur causæ cognitio, saltē summaria, super forma electionis, & persona electi, vt notat Innoc. in c. cum dilectis de electione in glossa 3. quia licet istud habeat facere, pro informatione sua facit absque aliquo strepitu iudiciali, &c. vel quod potest dici, quod illa inquisitio debeat fieri intra territorium, sed confirmationis, seu institutionis actus

poterit fieri extra, ex quo non est ibi conditor. ita Domin. quod etiam tenent Paulus de Castro n. 9. & Iaf. n. 7. in l. si. de iurisdictione omnium iudicum, qui cū Archidiacono in d. ca. qui in aliquo dicunt, quod Episcopus extra Diocesim existens, potest confirmare electiones, si non apparet contradictor, quia est tunc voluntariæ iurisdictionis.

Sed melius & distinctius dicendum est, cū Lamber. d. 2. par. lib. 2. quest. 2. art. 6. & 3. par. 2. lib. quest. 2. artic. 11. quod si ad institutionem, vel confirmationem proceditur iudicialiter, & cum causæ cognitione siue instanti contradictore siue ex officio, instante coadiutore Curie, seu fiscali. Adde vel alias in forma iudicij per assignat. auditorij seu stratorij, vt solet fieri, non potest fieri extra territorium, nec causæ cognitio, seu processus, nec institutio, vel confirmatio, fit in sententia, nisi de consensu iudicis loci, & partib. non contradicentibus; quamuis lata sententia intra territorium de instituendo, institutio ipsa posset fieri extra, quia iam est actus extraiudicialis, & voluntariæ iurisdictionis, si vero discussio negotij esset extraiudicialis, & absq; strepitu & forma iudicij, quia fieret sine contradictore, & coadiutore Curie, tunc totum potest fieri extra territorium, sine licentia iudicis illius, quia est voluntariæ iurisdictionis, sequitur Th. Sanchez d. lib. 3. disput. 8. n. 6. & ita procedet quod ait Gonçal. gloss. 62. n. 8. posse Episcopum extra propriam Diocesim instituire, & electiones confirmare, & infirmare contradictore non apparente.

Sed non poterit vicarius conferendi Beneficia facultatem habens ipsi Episcopo, etiam si alius esset capax, vllum beneficium conferre, Ripa responsio 13. li. 2. Rebus. in praxi in forma vicariatus num. 82. & seq. & in reg. Cancell. 15. verb. aut vicarios perpetuos, in prim. & in concord. tit. de collatio. §. præfectorum ordinarij verb. conferre, & denominatio. quest. 8. nu. 47. alias 28. Corraf. d. 2. part. cap. 8. num. 6. Quintanaduennas lib. 1. Ecclesiasticon. cap. 5. num. 7. & Sbrocius li. 2. questione 91. & 92. Cum vna persona, seu huiusmodi corpus censetur, ideoque de vicario conferente inhabili, ad Episcopum non fiat deuolutio, capit. 2. de consueitudine in 6. & cap. Romana de appellat. eod. lib. Rebus. de nominatione. questio 14. num. 170. alias 63. & Corraf. ibi. Quod intelligendum videtur, quando vicarius conferret vt ordinarius, quia simul cum iurisdictione generali, & ordinaria potestate, data est ei potestas conferendi, iuxta supra dicta à n. 40. secus si vt delegatus cap. si promissum de elect. in 6. & inter dantem, & recipientem, debeat esse distin. capit. fin. de institutione, & capit. per nostras, de iure patronat. & ibi glossa & Doct.

Aiut tamen, quod substitutus à vicario habente potestatem substituendi potest vicario substituendi conferre, quia substitutus censetur ab ipso Episcopo constitutus, & iure Episcopi confert, non vicarij substituentis, ad litem eorum. §. si decuriones. ff. quod cuiusque vniuersitatis nomine, & capite 1. §. 1. de procurator. in 6. & Rotam decisio 8. & 33. de procuratore in nouis. Vantium de nullitate ex inhabilitate seu defectu mandati num. 105. ita Rebus. in d. forma vicariatus n. 77. & 80. & in d. §. præfati quæ ordinarij verbo conferre, & d. quest. 8. denominat. n. 47. alias 28. Corraf. dist. c. 8. nu. 7. Duarenus lib. tertio capit. septimo & Sbrocius lib. 2. quest. 92. contra Pauinum §. quest. 2. pa. num. 9. qui ait quod substitutus non potest substituendi conferre, nec illum instituere vel eligere. Et facit quod tradit Lamber. i. p. 2. lib. quest. 8. artic. 10. quod procurator substitutus potest presentare procuratorem substitui-

tacitum, licet non ipsum patronum.

147 Vnde etiam substitutus à Vicario, t habente facultatem recipiendi resignationes, & beneficia conferendi, cum ead. potestate, potest conferre beneficia substituentis resignantis, Rebus. in d. forma vicariatus n. 80. & cons. 86.

148 Sed facit difficultatem, quod vicarius t Episcopi non potest facere, seu substituere alium, vicarium, clericos de officio vicarij glossa in c. 1. eodem tit. in sexto vers. ipsius, & ibi Doct. Felin. in c. 9. perpetuus num. 3. de fide instrum. Maran. in speculo advocatorum 4. part. dist. 5. n. 22. Vantius de nullita. ex defectu iurisdictionis delegat. n. 25. Auilef. in capitulis pratorum c. 4. verbo iustitia n. 7. Menchacha controuers. illustrum c. trigessimoprimo numero 21. Cuchus dict. lib. 2. tit. 8. numero 40. Aceuedo in l. 1. tit. 9. libro tertio recopil. numero 8. & 10. Sbrocius qui plures refert lib. 2. questio. 66. numero primo Zerola dict. verbo vicarius dubio tertio Rosella numero undecimo Syluest. 5. quest. & Arm. numero 7. verb. vicarius, & Zechus de Republica Ecclesiastica. cap. 23. de vicario Episcopi. s. secundo numero 4. vers. 8. qui tamen male ait non posse vicarium t constituere delegatum ad vniuersitatem causarum cum Sbrocio lib. 2. quest. 55. num. 6. qui id non tenet, vt apparet ibi n. 2. 7. 9. 66. n. 16. vbi absolute ait, creare posse vicarios foraneos.

150 Quod procedit, siue fuerit constitutus ab Episcopo, cum facultate, & clausula substituendi, siue non, nisi ad modicum tempus ex causa, puta absentiae, vel infirmitatis, dec. 4. de officio vicarij in nouis, & ibi additio, Papaz Mill. in reper. verb. vicarius Episcopi. Paulinus 10. quest. 2. parte numero 19. Puteus decisio. 168. lib. 1. Sbrocius dict. questio. 66. numero 11. & 17. dicens esse communem teste Parisio consil. 80. nu. 15. volum. 4. & Zechus d. versic. 8. & tenuit Rota in vna Oriolen. Beneficiorum coram D. Seraphino. 21. Maij 1593. &

151 t præcipue 9. Iunij eiusd. anni vt in sequenti decisione. Causa iterum proposita domini steterunt in decisio, nam licet Vicarius, ab Episcopo constitutus cum facultate substituendi, possit substituere, & substitutus possit conferre, prout poterat substituentis, ex decisione 4. de officio vicarij in nouis Rebus. in forma vicariatus n. 76. Put. decisio. 487. lib. 2. cum aliis allegatis, hoc tamen intelligitur, dummodo substitutio fiat ad modicum tempus, & ex iusta causa, & de consensu Episcopi, vt notant Doct. in c. 1. de officio vicarij in 6. Paris. consil. 80. num. 15. lib. 4. Puteus decisio. 168. lib. 1. Hæc autem substitutio fuit facta absque aliqua limitatione, imo in perpetuum, cum ipse vicarius esset discessurus, propter sibi incumbens onus residentie, & sine causa, cum adessent alij vicarij ab Episcopo constituti, & contra voluntatem Episcopi, qui iam alios constituerat cum facultate conferendi, ideoque de eo tempore dictus vicarius iam fuerat reuocatus per constitutionem aliorum, Franciscus & Gemin. in cap. licet de officio vicarij in 6. qua opinio caret difficultate, vbi concurret intentio Episcopi reuocandi primo constitutum, vt per Rebus. in forma vicariatus numero 107. hæc autem voluntas ex eo colligitur, quod in alia constitutione præseruat tantum constitutionem Ludouici Mascarelli, vnde apparet eum voluisse omnes alios reuocare, ex vulgari regul. cum præter ff. de iudic. & de ista reuocatione habuit notitiam tempore substitutionis per ipsum facta, cum in ea fiat mentio constitutionis alterius Vicarij. Neque obstat quod in secunda constitutione vicarij non datur facultas conferendi ad decis. decimam octauam procurator. in nouis, quia non ideo minus dicitur reuocatus primus, licet secundo data sit minor facultas, cum non verse-

mur in constitutione ad alios diuersos, prout procedit decisio, quæ vult, quod per constitutionem procuratoris secundi ad negotia, non censeatur reuocatus primus ad lites constitutus simul, & ad negotia sed simul in constitutione ad alios vniuersalem, quæ censeatur per aliam, etiam minus plenam reuocata. Sed dubium omne tollit constitutio aliorum vicariorum cum facultate conferendi, & ita conclusum esse standum in resolutione.

Et ad modicum tempus, t ex causa potest substitui, etiam si non habeat facultatem, & clausulam constituendi, Paulin. dict. questione 10. numero vigesimo primo, Felin. Maran. Menchacha, Cuchus, Aceued. numero 8. & Arm. vbi supra, & Pateus d. decis. 168. & Marc. Anton. Genuen. cap. 84. numero decimotertio. Quamuis hanc potestatem substituendi, seu consensum Episcopi ad substituendum ad tempus, ex causa, requirit, post Hostien. Rota d. decisio quarta & Domin. numero primo, & Franciscus quarto in dict. cap. primo, & Zerola supra dub. 4. vel consuetudinem id faciendi, quasi tunc toleretur per quandam voluntatem Episcopi, Rosella supra cum Cardin.

Iuxta quod est accipienda t decis. Chifanen. 139. in 153 manuscrip. quæ ait, quod si vicario Episcopi committatur aliquid per vos, non potest ipse subdelegare specialiter, secus si ponat alium in locum suum, in omnibus præsupposito, quod habeat facultatem ab Episcopo substituendi, quia ipse substituitur, dicitur ab Episcopo substitutus, & potest expedire primam per vos sub nomine dignitatis, Felinus capite nono perpetuus de fide instrument. Rota in nouis. 414. Et decisione Putei 487. lib. 2. & Rotæ 31. & trigessimotertio lib. primo & 151. & 159. libro secundo & 122. libro tertio par. 3. diuersorum vbi etiam habetur, quod substitutus à vicario Episcopi, etiam habente facultatem substituendi, potest exequi commissa vicario, &c. & tradunt Papazon in addit. ad decisionem primam numero tertio & ad decisionem quæ artam in fin. de officio vicarij in nouis, & ad decis. 33. numero 2. de procurator. in nouis. & Sbrocius lib. 2. quest. 67. intelliguntur enim istæ decisiones de substitutione ex causa absentiae vicarij, & sic ad modicum tempus, vt patet ex d. decis. 31. 33. 151. & 159. & 122.

Et ita tenendum est, quamuis t Paulin. d. q. 10. num. 154. 20. & 21. & Rebus. supra, & in d. forma vicariatus nu. 73. & 76. & in d. regul. 13. verbo aut vicarios perpetuos vers. item vicarius, & d. cons. 86. Aceued. d. numer. 8. & 10. Syluest. & Arm. supra, absolute teneant vicarium posse alium constituere, quando ei data est potestas substituendi, quod etiam videtur tenere Camillus Plautius in l. 1. ff. de officio eius lib. 2. vers. iure magistratus n. 115.

Quod poterit tantum procedere, t quando fuissent inserta verba illa, videlicet *damus potestatem substituendi alium, quem nos vicarium cum eadem potestate substituimus*, nam tunc procedit ratio supra dicta, quod substitutus videtur ab ipso Episcopo positus, & ab eo accipit potestatem ministerio vicarij substituentis, & sola nominatio, seu electio personæ, fit à vicario substituente, & ita docet Sbrocius supra n. 15. Rebus. d. forma vicariatus num. 77. qui ait, quod bonum esset inserere dicta verba, & cum Melil. tract. de præcedentia Vicarij cap. 1. num. 14. & Franciscus Marco dec. 117. num. 2. p. 1. & Paulino d. quest. 10. n. 20. & idem docet Zechus d. ver. 8. & Marc. Ant. Genuen. d. n. 13.

Vel quando Episcopus t daret potestatem substituendi suo nomine, tunc enim censetur etiam ab ipso Episcopo positus, cui enim nomine substituitur,

Nec

117 Nec in istis casibus potest dici dare vicarium t
incertum contra. ad hoc de refer. vt post Ioan. And.
in c. is cui de officio deleg. in 6. considerat. Card. in cle-
men. 1. de officio deleg. quest. 12. & Specul. de iudice de-
legato. §. 2. num. 4. Quia per substitutionem, vel no-
minationem vicarij substituentis, qui repræsentat
personam Episcopi, in substituendo certificatur,
nec est nominandus per partem, vt loquitur dislo. ca-
pit. ad hoc, vt per Dom. in d. cap. is cui in fin. & Fran-
cum ibi nu. 3. Alex. in l. more de iurisdic. omnium iu-
dicum num. 27. Fel. in cap. super qu. §. si vero numero
18. vers. ad 2. de officio deleg. & Thom. Sanchez d. lib.
3. disp. 31. numero. 8. & in simili de procuratore per
Massam Galleum ad formam obligationis Came-
ralis ad §. p. q. 1. ex num. 5. facit c. penul. de arbit. &
ibi gloss. si.

118 Vnde quod Rebus. Corraffius, Duare. & Sbro-
tius supra relati num. 145. docent, quod substitutus
à vicario habente potestatem substituendi, conferre
potest vicario substituendi, solum procedet quan-
do habet potestatem substituendi cum clausula, quæ
nos cum eadem potestate substituimus, seu nomi-
ne Episcopi, aut sine illa clausula, si substituit ex cau-
sa ad modicum tempus, tunc enim præcedit ratio
per eos adducta, iuxta supra. Alias enim non posset
substituenti conferre, & si substitueret ad tempus
ex causa, prout posset diximus, licet non haberet clau-
sulam substituendi, nam tunc substitutus non vide-
tur ab ipso Episcopo constitutus, nec ab ipso pote-
statem accipit, sed ab ipso Vicario. Quæ ratio vide-
tur etiam reuera procedere, stante clausula substi-
tuendi sine illa alia, etiam tunc substituendi ad tem-
pus ex causa, potestatem accipit ab ipso vicario, qui
suo nomine substituit, & non Episcopi, iuxta infra
dicta.

160 Et sic etiam procedet sententia gloss. in §. d. capit.
is cui, verbo per alium, & in cap. 1. §. substituendi, de
procurator in 6. quæ docet, quod licet delegatus in-
ferioris à principe non possit subdelegare, tamen si
habet ad hoc speciale mandatum, poterit subdele-
gare, sequitur Rota decis. 1. 4. de officio deleg. ad si. alias
368. in nouis Francus in cap. cum causam, de appellatio.
n. 10. Abb. in ca. cum Berthold. n. 24. de re iudic. & in
d. c. super quest. §. porro n. 2. & ibi Fel. d. §. si vero num.
18. Bar. in d. l. more n. 12. & ibi Alex. n. 27. & Alber.
n. 14. Bald. in l. a iudice n. 3. C. de iudicis, & ibi Salice-
tus in §. & Ias. num. 8. & 9. Bertachi. in reperi. verbo
delegatus, Maranta in speculo aduocatorum 4. p. 5. dist.
num. 63. Caputaquen. decis. 167. num. 2. p. 1. Mandos.
reg. 4. Cancell. quest. 3. num. 7. Nauar. in ca. placuit de
pennetia dist. 6. n. 70. & 71. Acededo in Rubric. tit. 9.
lib. 3. recopil. num. 14. & 19. Nolinus de censur. lib. 1.
cap. 8. num. 3. Sbrocius d. l. 2. §. 66. num. 23. Molin. in
emporio iuris tit. 2. §. 10. n. 9. & Ang. verb. delegatus n.
6. Syluest. eod. verb. §. 8. d. 3. Rosella verb. delegare in
prim. & ibi Tabie. §. 1. & Arim. n. 7. Graffius l. i. c. 13. n.
21. Fran. Lud. de Miranda de ordine iudiciario q. 2. art.
11. 2. concl. & nouissime Thomas Sanchez qui alios
plures refert d. l. 3. de matr. disp. 31. n. 6. & segg. & di-
cit communem plures referens Camillus Plautius
sup. n. 194.

161 Contra quam tenet Petr. de Bellapertica in d. l.
a iudice. Specul. d. tit. de iudice deleg. §. 2. num. 6. Arch.
in cap. quauis de officio deleg. in 6. Imola in d. §. porro
& d. §. si vero Card. d. clem. 1. de officio deleg. quest. 12.
Francus d. cap. is cui ad fin. Alex. & Angel. in d. l. a
iudice, Fachin. controuersiarum iuris lib. 1. c. 45. & vi-
detur tenere gloss. in d. §. porro verbo transse, Papa-

zon in addit. ad d. decisio. decimam quartam & hanc
sententiam dicit forte esse veriore Caccialupus in
dila. l. more n. 10.

Præcedit inquam d. communis sententia t ex di-
ctis, quando ordinarius delegans cum facultate sub-
delegandi, seu cum clausula, per te vel per alium, ad-
dat quod ex nunc illi delegat cui delegatus commi-
serit, vt per Dom. in d. cap. is cui ad si. cum Paulo de
Eleagoro. Alias enim non videtur posse t procedere
d. communis sententia, est enim contra reg. tex. d. l.
a iudice, & in d. l. more, & in d. ca. cum causam, & im-
possibile est in persona delegati fundare iurisdic-
tionem, & potentiam subdelegandi, ita quod delega-
tus medius faciat gradum, Ang. in l. & quia ff. de
iurisdic. omnium iudicum Francus in d. cap. cum cau-
sam num. 10. & in d. ca. is cui. num. 3. Felin. in d. §. si
vero num. 18. vers. limita nisi daret, Camillus Plautius,
sup. num. 108 & Thom. Sanchez. num. 8. Vnde limi-
tant d. communem vt non procedat, quando ordi-
narius daret potestatem delegato, vt nomine ip-
sius delegati subdelegaret, dicunt tamē, quod quan-
do similiter datur facultas subdelegandi, non vide-
tur tunc delegatus subdelegare, sed ipse ordinarius
qui expresse sibi commisit, arg. l. is vnus ex familia §.
si de falcidia. ff. de legat. 2. & dila. l. item eorum. §. si
decuriones ff. quod cuiuscunque vniuersitatis nomi-
ne, & d. c. 1. §. 1. de procurator in 6. quasi tunc ordina-
rius censeatur dare facultatem subdelegandi suo
nomine ipsius ordinarij, & hæc est ratio communis
sententiæ.

At ego replico t verum non videri, quod quando
datur simpliciter facultas subdelegandi, censeatur or-
dinarius dare facultatem subdelegandi nomine ip-
sius ordinarij, potius enim videtur fundari pote-
stas, & facultas subdelegandi in persona ipsius de-
legati, cum simpliciter datur facultas subdelegandi
non faciendo eum expresse ministrum delegantis,
nam alias non potest conuenienter dici quod habes
facultatem subdelegandi, faciat hoc vt nudus mini-
ster delegatis, cum habeat iurisdictionem, vt inquit
Cardin. supra.

Pro quo facit tex. in l. fin. ff. quis t & a quo appell. 166
vbi iudex datus à magistratibus ex autoritate, seu
iussu principis, licet nominatim iudicem declaran-
tis, non tamen à principe, sed à magistratibus
datus intelligitur, & ideo ipsi magistratus appella-
buntur, quem textum contra dictā rationem com-
munis sententiæ notat Camillus Plautius sup. nume-
ro 104.

Addo, quod si prædicta ratio t communis senten-
tiæ esset vera, etiam delegatus à principe posset sub-
delegare cum potestate subdelegandi, quod tamen
negant iidem authores communis sententiæ, & Pe-
na in directo Inquisitorum 3. part. com. 64. & Gratian.
regula 443. n. 8. contra Fulgosium in d. l. more, qui te-
nuit contrarium, & forte melius secundum Ias. in d. l.
a iudice. n. 9. quem communiter reprobari ait Tho.
Sanchez sup. n. 9. Nam delegatus à Principe, recte
posset delegare, cum facultate subdelegandi suo no-
mine, seu cum clausula, quod ex nunc illi subdelegat,
& c. vt per Thom. Sanchez sup. num. 18. & cum sim-
pliciter daret facultatem subdelegandi dicendum
esset eam dare suo nomine, sicut ordinarius, si vera
esset illa ratio communis sententiæ, supposito enim
quod vterque ordinarius, quam delegatus à prin-
cipe, possit dare facultatem subdelegandi suo nomi-
ne, non est maior ratio in vno quam in altero, vt cū
simpliciter de huiusmodi facultatem, dicatur eum

dare suo nomine, vel non. Nec obstant d. *si de fal-*
idia. t. & dicto *si de curiones*, quia loquuntur in his
 quibus solum committitur electio, & sic nudum mi-
 nisterium. Non obstat etiam d. *cap. 1. §. 1. t. de procu-*
curator. in 6. & ibi glossa, & Rota dict. *decis. 8. & 33.* &
 Vantius sup. procuratore dato cum potest. substituē-
 di. Quia respondetur cum Cardin. supra, quod aliud
 est in non iurisdictionibus, aliud in iurisdictiona-
 libus. Non enim ut dictum est, conuenienter dici
 potest, quod habens potestatem subdelegandi, fa-
 ciat hoc ut nudus minister delegantis, cum habeat
 iurisdictionem, quam tamen non habet procura-
 tor, & ideo nil mirum si quando habet facultatem
 substituendi, substituat ut nudus minister domini
 principalis.

170 Addito quod procurator datus cum t. potestate
 substituendi, censetur habere mandatum ad substi-
 tuendum nomine domini, iuxta subiectam materiam
 mandati procuratoris, cuius diuersum innuit subie-
 cta materia iudicis delegati.

Rursus, non facit pro comuni *l. non distinguemus*
 171 t. *§. quæstion. ff. de arbitris* tum quia loquitur in arbi-
 trio, qui proprie non habet iurisdictionem, sed no-
 tionem, &c. ut inquit Cardin. supra, tum quia ibi non
 agitur de delegat. seu subdelega. articuli iurisdictionis.

172 Nec est admittenda d. t. Camilli plautis supra nu.
 106. & 108. *vers. restringitur* 6. inter mandatum iurisdic-
 tionis, & potestatem dandi iudicem, conuincitur
 enim ex supradictis.

173 Communis tamen posset procedere in t. delega-
 to cum facultate substituendi ad actum iurisdictionis
 non contentiosæ, sed voluntariæ. Ut ad confe-
 rendum Beneficium, & tunc substitutus posset con-
 ferre delegato substituenti, iuxta supra dicta, seu ad
 certum ministerium. ut in *capit. fin. §. fin. de officio de-*
leg. nam in his videtur eandem ratio, ac in procura-
 tore.

Tandem hic notandum est t., quod & si vicarius
 174 habens facultatem conferendi fuerit reuocatus, valet
 collatio facta ab eo, reuocationem ignorante, ad *l. si*
forte. ff. de officio præsidis Innoc. in c. ex conquestione. de
restitutione spoliar. Roma. singul. 57. Felin. in c. ceterum
sub n. 11. & in c. Abbate de rescrip. Rebut. in forma vi-
cariorum ex n. 210 Selua de Benef. 2. par. 9. 14. numer. 9.
Boerius decis. 347. Corral. d. 2. par. 6. 8. num. 8. Rofi-
niacus de Benef. c. 10. num. 11. & cap. 23. nu. 13. Cuchus
d. lib. 2. tit. 8. à n. 145. Lancellotus de attentatis. 3. par.
c. 10. n. 23. Flam. parif. de resignatio. benef. lib. 7. qu. 24.
n. 41. Sbrocius lib. 3. quæst. 24. num. 15. & 16. quæstion.
33. à num. 7. & quæst. 36. & nouissime Thom. Sanchez
d. lib. 3. de matrimon. disp. 30. à num. 11. qui alios re-
ferunt.

175 Et similiter collatio Beneficij, t. facta à vicario
 Episcopi, reuocato per mortem ipsius Episcopi, stā-
 te eius ignorantia, valet, ut fuit resolutum in vna Ia-
 cen. Canonico coram D. Antonio, Augustino de
 anno 1546. ut per Mohedanum *decis. 29. de renuntiat.*
alias 215. Puteum dec. 370. lib. 2. & Chifanen. decis. 138.
Papam, ad Romam decis. 1. de officio vicary in nouis n.
4. Lancel. supra num. 24. & Flam. Parif. 33. & facit dec.
Rotæ 33. lib. 1. & 159. lib. 2. & 122. lib. 3. par. 3. diuerso-
rum, & tradit post hæc González §. quinto proemin.
fin. 103. & glossa 15. §. 2. fin. 19. & vide supra ait. nume-
ro 616.

176 Differentia tamen est inter t. reuocationem fa-
 ctam per Episcopum, & reuocationem per mortem
 ipsius Episcopi, aut aliam vacationem Episcopatus,

quod in reuocatione facta per Episcopum, requi-
 ritur intimatio per ipsum Episcopum, aut de eius or-
 dine facta, alius valebunt gesta per eum, etiam si ha-
 beat notitiam reuocationis, & illa publice sit nota,
 ut tenet Rebut. Boer. Cuchus, & Thom. Sanchez sup.
 & videtur tenere Corral. s. quamuis Fel. d. *numero*
11. Sbrocius. d. 9. 33. nu. 10. & alij contra teneant suffi-
cere notitiam reuocationis in vicario, etiam si illi nō
sit intimata.

Et ratio nostræ sententiæ est, quia licet t. Episco-
 pus vicarium reuocauerit, non censetur tamen vo-
 luisse illam effectum habere, antequam illi sit pro e-
 ius parte intimata, sicut etiam in constitutione vi-
 carij, &c.

Reuocatio autem per mortem, t. vel aliam vaca-
 tionem, habet effectum etiam non intimata, ex quo
 fit à iure ipso facto, Felin. in c. ex parte decan. de re-
 scrip. numero 19. 8. nulla communiter receptus, ut per
 Flam. Parif. supra numero 36. Thom. Sanchez num. 4.
 Valent tamen gesta per eum, t. quando communi-
 ter ignoratur mors, quamuis ipse illius confici sit,
 sicut etiam quando esset communis error, & igno-
 rantia reuocationis, etiam ipsi intimata. Ex *l. Bar-*
barius. ff. de officio prætoris, de qua supra cap. 4. à num.
277. non autem quando communiter scitur mors, li-
cet vicarius eam ignoret, ut recte tradit Tho. San-
chez d. n. 4. & 11. & disputat. 22. n. 59. Et de materia t.
reuocationis procuratoris ad resignandum, & illius
intimatione requisita, & elem. 1. de renuntiat. vide late
per Flam. Parif. lib. 9. de resignatione quæstio. 25. 26. 27.
& 28.

Sed restat hic quædam dubitatio quæ sese offert
 t. an sicut vicarius Episcopi non potest beneficia
 conferre, sine speciali mandato, ita etiam non possit
 vicarius Papæ. In qua Corralius 2. par. cap. 1. n. 17. di-
 uersum ait in vicario Papæ, nempe vicarium quem
 Romanus Pontifex in vrbe reliquit, qui omnia quæ
 ad iurisdictionem Papæ pertinent in ciuitate Rom.
 potest *l. i. C. de officio eius qui vices alterius gerit, omnia*
beneficia conferre cap. penult. vbi Doct. de offic.
Vicary.

Sed contrarium verius est, scilicet quod etiam vi-
 carius t. Papæ non possit beneficia conferre nisi ad
 hoc haberet speciale mandatum, *argum. d. cap. fin. de*
officio vicary in 6. & ita tenet Abb. in d. c. penult. num.
5. versic. quero 2. & Francus in dict. cap. fin. numero sex-
to, Pauinus 10. quæst. 2. par. numero 19. Rebut. in dict.
forma vicariatus numero 61. & 63. & in dict. reg. 13. C.
cell. verb. aut vicarios perpetuos, & Gambarus de offi-
cio legari libro tertio numero 708. & seqq. Etiam si vi-
carius esset Cardinalis, ut contra Barbatiam in tract.
de prestantia Cardin. in preludio numero 4. & in Rub.
de officio legari cui videtur assentiri Cuchus lib. 2. tit.
5. numero 8. & tit. 8. numero 77. tenent Rebut. numer.
64. & 70. & d. verbo, & Gambarus, supra cum Bal-
do, in l. aliquando quæstio. 14. ff. de officio proconsul. vbi
dicat Cardinalem vicarium non posse conferre, licet
si esset legatus posset, sequitur Aeneas de Falcon. de
reservatio. 2. par. 1. q. m. j. secundo, vbi querit de Car-
dinali vicario, prout fit t. Aegidius Hispanus in Italia
tempore Innocen. VI. Auinionensi commorantis, an ta-
lis possit conferre Beneficia, & ait sibi placere dictū
Baldi contra Barbatiam. Quod dictum Baldi sequi-
tur Pauinus in d. tractat. de officio & potestate capit. ad
fin. licet ipse loquatur de vicario vrbis, qui potest
esse etiam Cardinalis secundum eum, Moueturque
Aeneas tali ratione, quia collatio non competit nisi
illis, qui hoc habent à iure, vel quibus Papa specia-
liter

liter concessit, & ne utrum hic concurrat. Sequitur etiam Sbrocius li. 2. de vicario Episcopi. qu. 71. ex numero 4.

Nec obstat text. in d. cap. penul. quia solum dicit, quod iuridictio vicarii, quem summus Pontifex in urbe reliquit, non extenditur extra illam, nisi ei specialiter sit concessum, quod autem possit beneficia conferre nullum verbum.

Et Gambarus t. supra à nu. 702. loquitur in Cardinali facto legato urbis à Papa recedente, & nihilominus tenet, non posse conferre sine speciali mandato, limitat tamen in beneficiis spectantibus ad collationem alio um Episcopi, infra limites legationis, & idem forsitan ait posset dici de Beneficiis urbis quæ spectarent ad collationem inferiorum in titulis Cardinalium, nisi obstarent multa specialia Cardinalium.

Sed in Cardinali facto legato urbis à Papa ab ea recedente verius videtur posse conferre Beneficia infra limites legationis consistentia, etiam urbis, nisi obstat referuatio iuxta text. in cap. 1. & 4. de officio legati in sexto & videntur tenere Baldus, & Rebus. & Aneas ubi supra. Quamvis secus sit in Cardinali vicario ex dictis. In quo tamen consideranda essent eius facultates, quales alias habentur in Bullario constit. 27. Clementis Septimi, & 16. Pauli Tertij.

CAP. IX.

De Patronis.

SUMMARIA.

De patronis, & de iure patronatus qui tractatus ediderunt, & qui sunt videndi nu. 1. & 2. aliqua sunt notanda, præsertim quæ per Concilium innotata reperuntur n. 3.

Ius patronatus, cuius varias diffinitiones adducit doctores relati, est ius non more spirituale, sed temporale potius annexum antecesser, quia ordinatur ad præsentandum ad Beneficia, & c. quæ tamen ratio non videtur generalis, à n. 4. & ad 8.

Ex eo quod est spirituale annexum, in quo etiam simonia contrahitur, non potest vendi ius patronatus, alioquin venditio est simoniacæ, & nulla nu. 9. nisi cum universitate bonorum, n. 10.

An cum hereditate vendita, in emptorem transeat ius patronatus, à nu. 11. resolvitur contra communem, quam tenet Rota non transire quando est de per se, seu personale, nam si in hereditate seu bonis hereditariis esset villa, seu castrum, cui ius patronatus annexum esset, ratione ville, vel castris transiret, & c. nu. 16.

An ius patronatus transeat ad fidei commissarium universalem, à nume. 17. resolvitur cum communem, quam plures relati & Rota sequuntur, non transire ius patronatus personale, & non annexum bonis, quamvis ex testantis iudicio, & voluntate expressa posset illud consequi accedente licentia Episcopi, & ponitur resolutio Rote.

Resolutio Rote quod præstatur ab uxore relicta à marito usufructuaria omnium bonorum, præfertur præsentato ab herede, quia ius patronatus transit cum universitate bonorum, & ita etiam transit in usufructuarius

omnium bonorum, & c. num. 21. quæ accipienda est, quando ius patronatus est annexum, n. 22. Est enim usufructuarius quasi dominus, seu procurator in rem suam nu. 23. Nam si esset hereditarium personale & de per se, non transiret in usufructuarius bonorum, sicut nec in fidei commissarium, n. 24.

An in confiscatione bonorum, veniat ius patronatus, nu. 25. ubi referuntur plures Doctores, agentes de hac questione, in qua omnis opinio Doctorum resolvitur, quod si ius patronatus bonis consistit, & adheret bonis propter crimen confiscatis, siue per iudicem laicum, siue Ecclesiasticum, in consequentiam, & accessorie confiscatum censetur, & in ipsum transire indistincte, etiam quo ad exercitium. Si vero personale est, & de per se, non includitur in confiscatione bonorum, nec de per se iudex laicus poterit illud confiscare, sed remanebit penes delinquentem, donec per iudicem Ecclesiasticum priuatur, à n. 26.

Sententia priuatoria iudicis Ecclesiastici secuta, si ius patronatus est sanguinis, & pertinet ad familiam, seu consanguineos, ad illos transibit, si vero est hereditarium, ad extraneos transmissibile evanescit, & Ecclesia remanet libera, numero 29. non vero tali sententia, priuatoria ius patronatus hereditarium transires ad heredem ex testamento, vel ab intestato ipsius condemnati eo defuncto, numero 30. præter quam in crimine heresis in quo ipso iure est eo priuatus numero 31.

Ut ius patronatus transeat cum re vendita, seu alienata, satis est adherere accessorie alicui fundo, non solum qui universitatem constituat, sed etiam particulari, seu alij rei particulari, contra communem tenentem oportere quod adhæreat universitati, à numero 32.

Quamvis ius patronatus sit inuendibile, & pro illo non possit aliquid pretij dari, tamen hoc non tollit quin cum illud est annexum bonis, ratione illius, bona plaris estimantur & vendantur quam alias, numero trigesimo quinto.

Acquiritur hoc ius patronatus, eam per laicos, quam clericos, tribus potissimum modis fundatione, constructione & dotatione, n. 26.

Decretum Concilij Tridentini, circa hoc n. 37.

Licet ibi Concilium solum præseruet ius patronatus, competens ex fundatione, vel dotatione non excludis ius patronatus ex constructione competens, sed sub verbo ex fundatione comprehenditur numero trigesimo octavo.

Fundare Ecclesiam proprie dicitur, qui fundum dat, seu assignat, in quo Ecclesia construatur, n. 39.

Faciens in Ecclesia Capellam, vel Altare, non erit solus patronus illius, sed etiam Ecclesia erit compatrona, & concurret in præsentando, ratione fundi, quæ ponit, id est, el sitio, n. 40. Valet tamen consuetudo, ut Ecclesia non sit compatrona ratione fundi, & c. quæ servatur in Hispania, n. 41.

Etiā seclusa consuetudine, non esset Ecclesia compatrona quando faciens Capellam solveret aliquid Ecclesie pro fundo, id est, el sitio, ut solet fieri in Hispania. Nam tunc non potest dici Ecclesiam ponere fundum, cum illi solvatur pretium pro illo, quod videtur posse fieri, à n. 42.

Sola fundatione hoc est fundi assignatione, non statim quaritur ius patronatus, sed secuta constructione, & dotatione, vel ab ipso fundatore, vel ab aliis, nam non potest quis dici patronus Ecclesie quæ nodum est, & c. nume. 44.

Ecclesia tamen Capella incepta edificari, seu posito pri-